

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 26. marts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 112/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 112/02	Apvienotās lietas C-360/15 un C-31/16: Tiesas (virspalāta) 2018. gada 30. janvāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV</i> (C-360/15), <i>Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam</i> (C-31/16) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2006/123/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts — Nepiemērojamība elektronisko komunikāciju pakalpojumiem un tīkliem — 4. panta 1. punkts — “Pakalpojuma” jēdziens — Preču mazumtirdzniecība — III nodaļa — Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību — Piemērojamība pilnībā iekšējām situācijām — 15. pants — Novērtējamas prasības — Teritoriāls ierobežojums — Detālplānojums, ar kuru mazgabarīta preču mazumtirdzniecība ir aizliegta ģeogrāfiskās zonās, kuras atrodas ārpus pilsētas centra — Pilsētvides aizsardzība — Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļauja — Direktīva 2002/20/EK — Naudas maksājumi saistībā ar tiesībām uzstādīt iekārtas, kas ir paredzētas publiskam elektronisko komunikāciju tīklam)	2
---------------	---	---

2018/C 112/03	Lieta C-261/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – <i>Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)	3
---------------	---	---

2018/C 112/04	Lieta C-263/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – <i>Schenker Ltd</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)	3
2018/C 112/05	Lieta C-264/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – <i>Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)	4
2018/C 112/06	Lieta C-271/16 P: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – <i>Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd</i> /Eiropas Komisija (Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)	4
2018/C 112/07	Lieta C-106/17: Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 31. janvāra spriedums (<i>Sąd Okręgowy w Szczecinie</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 13. panta 2. punkts — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Piemērojamība personām — Jēdziens “cietusi puse” — Persona, kas profesionāli darbojas apdrošināšanas nozarē — Izslēgšana)	5
2018/C 112/08	Lieta C-625/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) – <i>Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG</i>	5
2018/C 112/09	Lieta C-641/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. novembrī iesniedza <i>Finanzgericht München</i> (Vācija) – <i>College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III</i>	6
2018/C 112/10	Lieta C-645/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. novembrī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Emirates Airlines – Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst</i>	7
2018/C 112/11	Lieta C-649/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. novembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./AmazonEU Sàrl</i>	7
2018/C 112/12	Lieta C-666/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 27. novembrī <i>AlzChem AG</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 7. septembra spriedumu lietā T-451/15 <i>AlzChem AG</i> /Komisija	8
2018/C 112/13	Lieta C-673/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. novembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.</i>	9
2018/C 112/14	Lieta C-681/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. decembrī iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski</i>	10
2018/C 112/15	Lieta C-682/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. decembrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Berlin</i> (Vācija) – <i>ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Vācijas Federatīvā Republika</i>	11
2018/C 112/16	Lieta C-688/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. decembrī iesniedza <i>Fővárosi Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.</i>	12

2018/C 112/17	Lieta C-690/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. decembrī iesniedza Oberlandesgericht Düsseldorf (Vācija) – ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG .	13
2018/C 112/18	Lieta C-691/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. decembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Lieta C-697/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. decembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Lieta C-702/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. decembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico e a.	15
2018/C 112/21	Lieta C-709/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 18. decembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2017. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-435/15 Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Eiropas Komisija	16
2018/C 112/22	Lieta C-710/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. decembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Lieta C-712/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. decembrī iesniedza Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Itālija) – EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Lieta C-715/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. decembrī – Eiropas Komisija/Polijas Republika . . .	18
2018/C 112/25	Lieta C-718/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. decembrī – Eiropas Komisija/Ungārija	19
2018/C 112/26	Lieta C-719/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. decembrī – Eiropas Komisija/Čehijas Republika . .	19
2018/C 112/27	Lieta C-728/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 24. decembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. oktobra spriedumu lietā T-572/16 Brouillard/Komisija .	20
2018/C 112/28	Lieta C-25/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. janvārī iesniedza Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgārija) – Bryan Andrew Ker/Pavlo Postnov, Natalia Postnova	21
2018/C 112/29	Lieta C-33/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. janvārī iesniedza Cour du travail de Liège (Beļģija) – V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Secorex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Lieta C-37/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. janvārī iesniedza Cour de cassation (Francija) – Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Lieta C-43/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. janvārī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) – Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Lieta C-51/18: Prasība, kas celta 2018. gada 29. janvārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	25
2018/C 112/33	Lieta C-61/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika . . .	25
2018/C 112/34	Lieta C-76/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	26

2018/C 112/35	Lieta C-77/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	27
2018/C 112/36	Lieta C-79/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika	28
Vispārējā tiesa		
2018/C 112/37	Lieta T-74/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – POA/Komisija (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar nosaukuma reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulai (ES) Nr. 1151/2012 — Komisijas izdoti dokumenti — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts — Piekļuves atteikums — Pienākums norādīt pamatojumu — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Tādas pārbaudes apjoms, ko veic iestāde un Savienības tiesa, balstoties uz dalībvalsts izvirzīto iebildumu pamatojumu)	29
2018/C 112/38	Lieta T-879/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – <i>Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpeja</i> (“Vieta”) (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Vieta” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Lēmums, kas pieņemts pēc Vispārējās tiesas veiktās iepriekšējā lēmuma atcelšanas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 6. punkts) — Res judicata spēks)	30
2018/C 112/39	Lieta T-118/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – <i>Institute for Direct Democracy in Europe/Parlaments</i> (Institucionālās tiesības — Eiropas Parlaments — Lēmums, ar kuru politiskam fondam tiek piešķirta subsīdija par 2017. gadu un kurā ir paredzēts priekšfinansējums 33 % apmērā no subsīdijas maksimālās summas, kā arī pienākums sniegt bankas garantiju par priekšfinansējumu — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Pieņemamība — Objektivitātes pienākums — Tiesības uz aizstāvību — Finanšu regula — Finanšu regulas īstenošanas noteikumi — Regula (EK) Nr. 2004/2003 — Samērīgums)	30
2018/C 112/40	Lieta T-759/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. janvāra rīkojums – <i>Campailla</i> /Eiropas Savienība (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Institucionālās tiesības — Eiropas Savienības atbildība — Vispārējās tiesas un Tiesas pieņemti nolēmumi — Prasība, ko Vispārējā tiesa noraidījusi kā nepieņemamu — Apelācijas sūdzība, kas noraidīta kā nepieņemama pārstāvības neesamības dēļ — Acīmredzami nepieņemama prasība)	31
2018/C 112/41	Lieta T-265/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 1. februāra rīkojums – <i>ExpressVPN/EUIPO</i> (“EXPRESSVPN”) (Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “EXPRESSVPN” — Absolūts atteikuma pamats — Prasība grozīt lēmumu — Vienīgais prasījums — Nepieņemamība)	32
2018/C 112/42	Lieta T-14/18: Prasība, kas celta 2018. gada 16. janvārī – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija	32
2018/C 112/43	Lieta T-19/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – Lietuvas Republika/Eiropas Komisija	33
2018/C 112/44	Lieta T-20/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. janvārī – CV/Komisija	34
2018/C 112/45	Lieta T-26/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – Francija/Komisija	35
2018/C 112/46	Lieta T-29/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – <i>Planet</i> /Komisija	36
2018/C 112/47	Lieta T-31/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. janvārī – <i>Izuzquiza</i> un <i>Semsrott</i> /Frontex	36
2018/C 112/48	Lieta T-33/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. janvārī – <i>Pracsis</i> un <i>Conceptexpo Project</i> /Komisija un EACEA	37
2018/C 112/49	Lieta T-39/18: Prasība, kas celta 2018. gada 25. janvārī – VF/ECB	38

2018/C 112/50	Lieta T-52/18: Prasība, kas celta 2018. gada 30. janvārī – <i>Teollisuuden Voima</i> /Komisija	39
2018/C 112/51	Lieta T-53/18: Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – <i>Vācija</i> /Komisija	40
2018/C 112/52	Lieta T-58/18: Prasība, kas celta 2018. gada 2. februārī – <i>Mahr/EUIPO – Especialidades Vira</i> (“Xocolat”)	41
2018/C 112/53	Lieta T-59/18: Prasība, kas celta 2018. gada 5. februārī – <i>Endoceutics/EUIPO – Merck</i> (“FEMIVIA”)	42
2018/C 112/54	Lieta T-67/18: Prasība, kas celta 2018. gada 5. februārī – <i>Probelte</i> /Komisija	42
2018/C 112/55	Lieta T-68/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. februārī – <i>Fränkischer Weinbauverband/EUIPO</i> (Pudeles forma)	44
2018/C 112/56	Lieta T-69/18: Prasība, celta 2018. gada 5. februārī – <i>Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe un CarePool Hannover</i> /Komisija	44
2018/C 112/57	Lieta T-70/18: Prasība, kas celta 2018. gada 7. februārī – <i>Sonova Holding/EUIPO</i> (“HEAR THE WORLD”)	45
2018/C 112/58	Lieta T-71/18: Prasība, kas celta 2018. gada 8. februārī – <i>Itālija</i> /Komisija	45
2018/C 112/59	Lieta T-74/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – <i>Visi/one/EUIPO – EasyFix</i> (Informācijas plāksnes transportlīdzekļiem)	47
2018/C 112/60	Lieta T-75/18: Prasība, kas celta 2018. gada 6. februāra – <i>MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinārskā</i> (“MANUFACTURE PRIM 1949”)	47
2018/C 112/61	Lieta T-78/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. februārī – <i>AB Mauri Italy/EUIPO – Lesaffre et Compagnie</i> (“FERMIN”)	48

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 112/01)

Jaunākā publikācija

OV C 104, 19.3.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 94, 12.3.2018.

OV C 83, 5.3.2018.

OV C 72, 26.2.2018.

OV C 63, 19.2.2018.

OV C 52, 12.2.2018.

OV C 42, 5.2.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 30. janvāra spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State (Nīderlande)*) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)*

(Apvienotās lietas C-360/15 un C-31/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pakalpojumi iekšējā tirgū — Direktīva 2006/123/EK — Piemērošanas joma — 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts — Nepiemērojamība elektronisko komunikāciju pakalpojumiem un tīkliem — 4. panta 1. punkts — “Pakalpojuma” jēdziens — Preču mazumtirdzniecība — III nodaļa — Pakalpojumu sniedzēju brīvība veikt uzņēmējdarbību — Piemērojamība pilnībā iekšējām situācijām — 15. pants — Novērtējamas prasības — Teritoriāls ierobežojums — Detālplānojums, ar kuru mazgabarīta preču mazumtirdzniecība ir aizliegta ģeogrāfiskās zonās, kuras atrodas ārpus pilsētas centra — Pilsētvides aizsardzība — Elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļauja — Direktīva 2002/20/EK — Naudas maksājumi saistībā ar tiesībām uzstādīt iekārtas, kas ir paredzētas publiskam elektronisko komunikāciju tīklam)

(2018/C 112/02)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa*Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State***Pamatlietas puses**Prasītāji: *College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)*Atbildētāji: *X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)***Rezolutīvā daļa**

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nav piemērojams tādām nodevām, kuru iekasējamības gadījums ir saistīts ar uzņēmumu, kas ir tiesīgi nodrošināt elektronisko komunikāciju tīklus un pakalpojumus, tiesībām ierīkot publiska elektronisko komunikāciju tīkla kabeļus.
- 2) Direktīvas 2006/123 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas piemērošanas vajadzībām preču mazumtirdzniecības darbība ir “pakalpojums”.
- 3) Direktīvas 2006/123 III nodaļas noteikumi par pakalpojumu sniedzēju brīvību veikt uzņēmējdarbību ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ir piemērojami arī situācijā, kad visi atbilstošie apstākļi ir saistīti tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju.

- 4) Direktīvas 2006/123 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tas, ka ar komūnas detālplānojumā paredzētajiem noteikumiem tiek aizliegta mazgabarīta preču mazumtirdzniecība ģeogrāfiskās zonās, kuras atrodas ārpus šīs komūnas pilsētas centra, ja vien ir izpildīti visi šīs direktīvas 15. panta 3. punktā noteiktie nosacījumi, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 346, 19.10.2015.
OV C 136, 18.4.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd/Eiropas Komisija

(Lieta C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)

(2018/C 112/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd un Kühne + Nagel Ltd (pārstāvji: U. Denzel, C. von Köckritz un C. Klöppner, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Dawes, H. Leupold un G. Meessen)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Uksbridža [Uxbridge] (Apvienotā Karaliste)], Kühne + Nagel Ltd [Šanhaja (Ķīna)] un Kühne + Nagel Ltd [Honkonga (Ķīna)] sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – Schenker Ltd/Eiropas Komisija

(Lieta C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)

(2018/C 112/04)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Schenker Ltd (pārstāvji: F. Montag un M. Eisenbarth, Rechtsanwälte, F. Hoseinian, advokat)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Dawes, H. Leupold un G. Meessen)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *Schenker Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – *Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd*/Eiropas Komisija

(Lieta C-264/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)

(2018/C 112/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd* (pārstāvji: F. Montag un M. Eisenbarth, Rechtsanwältin, F. Hoseinian, advokat)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Dawes, H. Leupold un G. Meessen)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 1. februāra spriedums – *Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd*/Eiropas Komisija

(Lieta C-271/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — LESD 101. pants — Cenas noteikšana — Starptautiskie gaisa tranzīta pakalpojumi — Tarifu nolīgums, kas ietekmē pakalpojumu galīgo cenu)

(2018/C 112/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG un Panalpina China Ltd* (pārstāvji: S. Mobley, A. Stratakis un A. Gamble, solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Bottka, G. Meessen un P. J. O. Van Nuffel)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

- 2) Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG un Panalpina China Ltd sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (astotā palāta) 2018. gada 31. janvāra spriedums (*Sąd Okręgowy w Szczecinie (Polija)* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG*

(Lieta C-106/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 11. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 13. panta 2. punkts — Jurisdikcija apdrošināšanas jomā — Piemērojamība personām — Jēdziens “cietusī puse” — Persona, kas profesionāli darbojas apdrošināšanas nozarē — Izslēgšana)

(2018/C 112/07)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Paweł Hofsoe*

Atbildētāja: *LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 13. panta 2. punkts, skatīts kopā ar šīs regulas 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka uz to nevar atsaukties fiziska persona, kas profesionāli nodarbojas tostarp ar atļūdzības prasījumu piedziņu no apdrošinātājiem un kas izmanto ar ceļu satiksmes negadījumā cietušo noslēgtu prasījuma cesijas līgumu, lai sauktu pie civiltiesiskās atbildības šī nelaimes gadījuma izraisītāja apdrošinātāju, kura reģistrācijas vieta ir citā dalībvalstī, kas nav cietušās puses dzīvesvietas dalībvalsts, pēdējās minētās dalībvalsts tiesā.

⁽¹⁾ OV C 202, 26.6.2017.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof (Austrija)* – *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG*

(Lieta C-625/17)

(2018/C 112/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG*

Atbildētāja: *Finanzamt Feldkirch*

Prejudiciālais jautājums

Vai tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram ir jāmaksā nodeva no kredītiestāžu kopējās bilances, ir pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvībai saskaņā ar LESD 56. un nākamajiem pantiem un/vai kapitāla un maksājumu aprites brīvībai saskaņā ar LESD 63. pantu, ja kredītiestādei ar juridisko adresi Austrijā par bankas darījumiem ar klientiem pārējā Eiropas Savienībā ir jāmaksā nodeva, savukārt tas neattiecas uz kredītiestādi ar juridisko adresi Austrijā, kas šādus darījumus veic kā kredītiestāžu grupas galvenā kredītiestāde, izmantojot tādu grupā ietilpstošu kredītiestādi ar juridisko adresi pārējā Eiropas Savienībā, kuras bilance, ņemot vērā tās piederību grupai, ir jākonsolidē ar tās kredītiestādes bilanci, kas darbojas kā galvenā grupas kredītiestāde, jo nodeva ir jāmaksā no nekonsolidētās (grupas konsolidētajā bilanci vērā neņemtās) kopējās bilances?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 17. novembrī iesniedza *Finanzgericht München* (Vācija) – *College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III*

(Lieta C-641/17)

(2018/C 112/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht München

Pamatlietas puses

Prasītāja: *College Pension Plan of British Columbia*

Atbildētāja: *Finanzamt München III*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai kapitāla aprites brīvībai saskaņā ar LESD 63. panta 1. punktu, lasot to kopā ar LESD 65. pantu, ir pretrunā dalībvalsts tiesību normas, atbilstoši kurām arodpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijai nerezidentei, kas tās galveno struktūru ziņā ir pielīdzināma Vācijas pensiju fondam, netiek piešķirts atbrīvojums no nodokļa par ienākumiem no kapitāla attiecībā uz saņemtajām dividendēm, savukārt attiecīga dividenžu izmaksa iekšzemes pensiju fondiem maksājamo nodokli par ienākumiem no kapitāla nepalielina vai palielina tikai salīdzinoši mazā apmērā, jo tiem pastāv iespēja nodokļa apmēra aprēķināšanas procedūrā savu ar nodokli apliekamo peļņu samazināt, atskaitot uzkrājumus pensiju saistību izpildei, un samaksāto nodokli par ienākumiem no kapitāla neitralizēt, veicot ieskaitu – ja maksājamais uzņēmumu ienākuma nodoklis ir mazāks par ieskaitāmo summu – vai saņemot atmaksu?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši: vai *Körperschaftsteuergesetz* [Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli] (KStG) 32. panta 1. punkta 2) apakšpunktā paredzētais kapitāla aprites brīvības ierobežojums attiecībā pret trešajām valstīm ir pieļaujams saskaņā ar LESD 63. pantu, lasot to kopā ar LESD 64. panta 1. punktu, tāpēc ka tas ir saistīts ar finanšu pakalpojumu sniegšanu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. novembrī iesniedza Landgericht Frankfurt am Main (Vācija) – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst

(Lieta C-645/17)

(2018/C 112/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Atbildētāji: Aylin Wüst, Peter Wüst

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004⁽¹⁾ 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lidostas pagaidu slēgšana tāda negadījuma dēļ, kas ir noticis lidmašīnas nolaišanās laikā, ir ārkārtējs apstāklis?

2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:

Vai Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lidostas pagaidu slēgšana ir ārkārtējs apstāklis arī tad, ja negadījumā iesaistītā lidmašīna ietilpa tā gaisa pārvadātāja flotē, kurš saistībā ar lidojumu, kas aizkavējās lidostas slēgšanas dēļ, atsaucas uz ārkārtēju apstākli?

3) Ja uz otro jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:

Vai Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka arī gadījumā, ja negadījumā iesaistītā lidmašīna ietilpa tā gaisa pārvadātāja flotē, kurš saistībā ar lidojumu, kas aizkavējās lidostas slēgšanas dēļ, atsaucas uz ārkārtēju apstākli, ielidošanas aizkavēšanos vairāk par trīs stundām ir "izraisījis" šis ārkārtējais apstāklis?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 21. novembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./AmazonEU Sàrl

(Lieta C-649/17)

(2018/C 112/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: Amazon EU Sàrl

Prejudiciālie jautājumi

Tiek uzdoti šādi prejudiciāli jautājumi par Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 25. oktobra Direktīvas 2011/83/ES par patērētāju tiesībām ⁽¹⁾ 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju:

- 1) Vai dalībvalsts var paredzēt noteikumu, ar kuru – līdzīgi kā ar EGBGB [Vācijas Civilt kodeksa ievadlikuma] 246.a panta 1. punkta pirmās daļas pirmā teikuma 2. punkta noteikumu – tirgotājam ir paredzēts pienākums, slēdzot distances līgumus, pirms patērētājs izsaka gribu noslēgt līgumu, norādīt savu tālruņa numuru vienmēr [nevis tikai tad, ja tāds ir]?
- 2) Vai Direktīvas 2011/83/ES 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā [vācu valodas redakcijā] izmantotais formulējums “*gegebenenfalls*” [“ja tāds ir”] nozīmē, ka tirgotājam ir jāsniedz informācija tikai par uzņēmumā jau faktiski pieejamajiem saziņas līdzekļiem, tātad, ja tas nolemj savā uzņēmumā noslēgt arī distances līgumus, tam nav jāierīko jauna tālruņa vai telefaksa līnija vai arī jāizveido jauns elektroniskā pasta konts?
- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Direktīvas 2011/83/ES 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā [vācu valodas redakcijā] izmantotais formulējums “*gegebenenfalls*” tāds nozīmē, ka uzņēmuma rīcībā jau ir tikai tādi saziņas līdzekļi, kurus tirgotājs katrā ziņā faktiski izmanto arī saziņai ar patērētājiem, noslēdzot distances līgumus, vai arī tas nozīmē, ka uzņēmuma rīcībā ir arī tādi saziņas līdzekļi, kurus tirgotājs līdz šim ir izmantojis vienīgi citiem mērķiem, piemēram, saziņai ar komersantiem vai iestādēm?

- 4) Vai Direktīvas 2011/83/ES 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā nosaukto saziņas līdzekļu – tālrunis, fakss, elektroniskais pasts – saraksts ir galīgs vai tomēr tirgotājs var izmantot arī citus, šajā noteikumā nenosauktus saziņas līdzekļus, piemēram, tērēšanu internetā vai tālruņa atzvana sistēmu, ja tādējādi ir nodrošināta ātra un efektīva saziņa?
- 5) Vai, piemērojot Direktīvas 2011/83/ES 6. panta 1. punktā paredzēto pārskatāmības pienākumu, saskaņā ar kuru tirgotājam ir skaidri un saprotami patērētājam jāsniedz informācija par Direktīvas 2011/83/ES 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajiem saziņas līdzekļiem, ir būtiski, ka informācija tiek sniegta ātri un efektīvi?

⁽¹⁾ OV 2011, L 304, 64. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 27. novembrī AlzChem AG iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 7. septembra spriedumu lietā T-451/15 AlzChem AG/Komisija

(Lieta C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: AlzChem AG (pārstāvji: A. Borsos, avocat, J. A. Guerrero Pérez, abogado)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt spriedumu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Pirmais pamats: Kļūda tiesību piemērošanā un acīmredzama kļūda vērtējumā par vispārējās prezumpcijas piemērošanu attiecībā uz izņēmumu saistībā ar ES veikto izmeklēšanas darbību mērķa aizsardzību;
  - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar vispārējās prezumpcijas piemērošanu izņēmumam attiecībā uz lūgumiem par piekļuvi konkrētiem un identificētiem pastāvošiem dokumentiem;
  - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pašlaik notiekošu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību attiecībā uz lūgumiem par piekļuvi konkrētiem un identificētiem pastāvošiem dokumentiem;
  - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar novērtējumu par sevišķām sabiedrības interesēm nodrošināt efektīvu pārbaudi tiesā (Pamattiesību hartas 47. pants); un
  - Komisijas pieļauta kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar pamattiesībām par piekļuvi dokumentiem (Pamattiesību hartas 42. pants).
- 2) Otrais pamats: Pamatojuma nesniegšana piekļuves atteikumam nekonfidencialai dokumentu versijai vai piekļuvei uz vietas.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. novembrī iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – *Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

(Lieta C-673/17)

(2018/C 112/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Planet49 GmbH*

Atbildētāja: *Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai tā ir faktiskiska piekrišana Direktīvas 2002/58/EK ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta un 2. panta f) punkta izpratnē, tos skatot kopsakarā ar Direktīvas 95/46/EK ⁽²⁾ 2. panta h) punktu, ja informācijas uzglabāšana vai piekļuve lietotāja gala iekārtā jau uzglabātai informācijai tiek atļauta, izmantojot iepriekš ar ķeksīti atzīmētu laukumu, no kura lietotājam, ja viņš nevēlas dot savu piekrišanu, ķeksītis ir jāizņem?
- b) Vai, piemērojot Direktīvas 2002/58/EK 5. panta 3. punktu un 2. panta f) punktu, tos skatot kopsakarā ar Direktīvas 95/46/EK 2. panta h) punktu, ir kāda atšķirība, vai uzglabātā vai ievāktā informācija ir personas dati?
- c) Vai pirmā prejudiciālā jautājuma a) daļā minētajā situācijā ir dota faktiskiska piekrišana Regulas (ES) 2016/679 ⁽³⁾ 6. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?

- 2) Kāda informācija pakalpojuma sniedzējam atbilstoši Direktīvas 2002/58/EK 5. panta 3. punktā noteiktajai nodrošināšanai ar skaidru un visaptverošu informāciju ir jāsniedz lietotājam? Vai tajā ietilpst arī informācija par sīkdatņu darbības ilgumu un jautājums, vai trešās personas iegūst piekļuvi sīkdatnēm?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 37. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 31. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. decembrī iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski

(Lieta C-681/17)

(2018/C 112/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Atbildētājs: Sascha Ledowski

Prejudiciālie jautājumi

Saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK⁽¹⁾ 16. panta e) punkta, kā arī – ja nepieciešams – 6. panta 1. punkta k) apakšpunkta interpretāciju:

- 1) Vai Patērētāju tiesību direktīvas 16. panta e) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pie tajā minētajām precēm, kuras nav piemērotas atdošanai atpakaļ veselības aizsardzības vai higiēnas apsvērumu dēļ, pieder arī preces (kā, piemēram, matračī), kuras, ja tās izmanto tam paredzētā veidā, gan var nonākt kontaktā ar cilvēka ķermeni, tomēr uzņēmējam veicot atbilstīgus (tīrīšanas) pasākumus tās var atkal tikt laistas aprītē?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild apstiprinoši:
  - a) Kādiem nosacījumiem ir jāatbilst preces iepakojumam, lai to varētu uzskatīt par aizzīmogošanu Patērētāju tiesību direktīvas 16. panta e) punkta izpratnē?

un

  - b) Vai informācija, kas uzņēmējam saskaņā ar Patērētāju tiesību direktīvas 6. panta 1. punktu ir jāsniedz pirms tam, kad līgums ir kļuvis saistošs, ir jādara zināma tādā veidā, ka, konkrēti atsaucoties uz pārdošanas objektu (šajā gadījumā – matračī) un tam izmantoto aizzīmogošanu, patērētājs tiek informēts par to, ka zīmoga noņemšanas gadījumā viņš zaudē atteikuma tiesības?

⁽¹⁾ OV 2011, L 304, 64. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 6. decembrī iesniedza *Verwaltungsgericht Berlin* (Vācija) – *ExxonMobil Production Deutschland GmbH*/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-682/17)

(2018/C 112/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai iekārta, kas ražo produktu, kura ražošana neietilpst Direktīvas 2003/87/EK ⁽¹⁾ (Emisiju tirdzniecības direktīva) I pielikumā minētajās darbībās (kā šajā gadījumā: sēra ražošana), un kas vienlaikus veic darbību “kurināmā sadedzināšana iekārtās ar kopējo nominālo siltumspēju, kas pārsniedz 20 MW”, uz kuru atbilstoši Emisiju tirdzniecības direktīvas I pielikumam attiecas emisiju kvotu tirdzniecības pienākums, ir elektroenerģijas ražošanas iekārta Direktīvas 2003/87/EK 3. panta u) punkta izpratnē, ja šīs iekārtas palīgiekārtā tiek ražota arī elektroenerģija iekārtai un (maza) daļa no šīs elektroenerģijas tiek ievadīta publiskajā elektroenerģijas tīklā pret atlīdzību?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir “jā”:

Ja pirmajā jautājumā aprakstītā iekārta ir elektroenerģijas ražošanas iekārta Direktīvas 2003/87/EK 3. panta u) punkta izpratnē, vai šai iekārtai var tikt sadalītas kvotas attiecībā uz siltumu saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2011/278/ES arī tad, ja siltums atbilst Lēmuma 2011/278/ES ⁽²⁾ 3. panta c) punktā izvirzītajiem nosacījumiem, taču neietilpst Emisiju tirdzniecības direktīvas 10.a panta 1. punkta trešajā daļā, kā arī 3. un 4. punktā minētajās kategorijās – siltums, kas rodas, sadedzinot dūmgāzes, lai ražotu elektroenerģiju, centralizētā siltumapgāde un augstas efektivitātes koģenerācija?

- 3) Ja saskaņā ar atbildi uz pirmajiem diviem prejudiciālajiem jautājumiem kvotu sadale attiecībā uz prasības pamatā esošajā iekārtā saražoto siltumu ir iespējama:

Vai saistībā ar dabasgāzes (skābas gāzes formā) pārstrādi t.s. Klauša procesā, atdalot dabasgāzē esošo CO₂ no gāzu maisījuma, atmosfērā izdalītā CO₂ gadījumā runa ir par tādām emisijām, kas Komisijas Lēmuma 2011/278/ES 3. panta h) punkta pirmā teikuma izpratnē rodas 3. panta h) punkta v) apakšpunktā minētajā procesā?

- a) Vai Komisijas Lēmuma 2011/278/ES 3. panta h) punkta pirmā teikuma izpratnē CO₂ emisijas var “rasties” procesā, kurā izejmateriālā esošais CO₂ fizikāli tiek nodalīts no gāzu maisījuma un tiek izdalīts atmosfērā, šajā ziņā notiekošajā procesā paralēli nerodoties papildu oglekļa dioksīdam, vai arī šīs tiesību normas obligāts priekšnoteikums ir tāds, ka atmosfērā izdalītais CO₂ kā procesa rezultāts rodas pirmo reizi?
- b) Vai Komisijas Lēmuma 2011/278/ES 3. panta h) punkta v) apakšpunkta izpratnē tiek “izmantots” oglekli saturošs izejmateriāls, ja dabasgāze, kas ir dabiski sastopama t.s. Klauša procesā, tiek izmantota sēra ražošanai un tādējādi dabasgāzē esošais oglekļa dioksīds tiek izdalīts atmosfērā, dabasgāzē esošajam oglekļa dioksīdam nepiedaloties ķīmiskajā reakcijā, kas norisinās procesa laikā, vai arī jēdziena “izmantošana” obligāts priekšnoteikums ir tāds, ka ogleklis piedalās notiekošajā ķīmiskajā reakcijā vai pat ir nepieciešams, lai tā notiktu?

- 4) Gadījumā, ja atbilde uz trešo jautājumu ir "jā": ja iekārta, uz kuru attiecas emisiju kvotu tirdzniecības pienākums, atbilst gan normas sastāva pazīmēm, kas raksturo siltuma līmeņatzīmes apakšiekārtu, gan normas sastāva pazīmēm, kuras raksturo procesa emisiju apakšiekārtu, atbilstoši kādai līmeņatzīmei tiek veikta bezmaksas emisiju kvotu sadale? Vai tiesības uz kvotu sadali, izmantojot siltuma līmeņatzīmi, ir prioritāras attiecībā pret tiesībām uz kvotu sadali par procesa emisijām, vai arī tiesības uz kvotu sadali par procesa emisijām, ņemot vērā to speciālo raksturu, ir prioritāras attiecībā pret siltuma līmeņatzīmi un kurināmā līmeņatzīmi?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris) ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Lēmums 2011/278/ES (2011. gada 27. aprīlis), ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK (OV 2011, L 130, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. decembrī iesniedza Fővárosi Törvényszék
(Ungārija) – Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország
Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Lieta C-688/17)

(2018/C 112/16)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bayer Pharma AG

Atbildētāji: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu ⁽¹⁾ 9. panta 7. punktā ietvertā vārdkopa "sniegt [...] atbilstošu kompensāciju" ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir jānosaka materiālo tiesību normas par pušu atbildību, kā arī kompensācijas summu un tās sniegšanas veidu, pamatojoties uz kurām dalībvalstu tiesas var likt prasītājam atlīdzināt atbildētājam kaitējumu, kas tam radies tādu pasākumu dēļ, kurus tiesa vēlāk atceļ vai kuri vēlāk zaudē spēku prasītāja rīcības vai rīcības trūkuma dēļ, vai gadījumos, ja tiesa vēlāk konstatē, ka intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma vai pārkāpuma draudu nav bijis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša, vai minētās direktīvas 9. panta 7. punktam ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru šajā direktīvas normā paredzētajai kompensācijai ir piemērojami dalībvalsts vispārīgi noteikumi par civiltiesisko atbildību un atlīdzību, saskaņā ar kuriem tiesa nevar noteikt prasītājam pienākumu kompensēt kaitējumu, kurš ir radies tāda pagaidu pasākuma dēļ, kas vēlāk tika atzīts par nepamatotu patenta spēkā neesamības dēļ, un kurš ir radies tāpēc, ka atbildētājs nebija rīkojies tā, kā parasti ir sagaidāms aplūkotajā situācijā, vai par kura rašanos ir atbildīgs atbildētājs šī paša iemesla dēļ, ja vien prasītājs, lūdzot noteikt pagaidu pasākumu, ir rīkojies tā, kā parasti ir sagaidāms šādā situācijā?

⁽¹⁾ OV 2004, L 157, 45. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 8. decembrī iesniedza Oberlandesgericht
Düsseldorf (Vācija) – ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG**

(Lieta C-690/17)

(2018/C 112/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītāja: ÖKO-Test Verlag GmbH

Atbildētāja: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ir konstatējama prettiesiska individuālas preču zīmes izmantošana Kopienas [preču zīmes] regulas ⁽¹⁾/Savienības preču zīmes regulas ⁽²⁾ 9. panta 1. punkta otrā teikuma b) apakšpunkta vai Preču zīmju [tiesību] direktīvas ⁽³⁾ 5. panta 1. punkta otrā teikuma a) apakšpunkta izpratnē, ja

- individuālā preču zīme ir piestiprināta precei, attiecībā uz kuru individuālā preču zīme nav aizsargāta;
- trešās personas, kas darbojas tirdzniecībā, īstenota individuālās preču zīmes piestiprināšana tiek saprasta kā t.s. testa zīmogs, tātad tādējādi, ka precī ir ražojusi un laidusi tirgū trešā persona, kura nav preču zīmes īpašnieka kontrolē, taču preču zīmes īpašnieks ir pārbaudījis konkrētas šīs preces īpašības un, pamatojoties uz minēto, ir novērtējis precī ar konkrētu testa zīmogu norādītu rezultātu;
- un individuālā preču zīme tostarp ir reģistrēta attiecībā uz “informācijas un konsultāciju nodrošināšana patērētājiem saistībā ar preču un pakalpojumu izvēli, it īpaši izmantojot testu un pārbažu rezultātus, kā arī kvalitātes novērtējumus”?

2) Ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi:

Vai ir konstatējama prettiesiska izmantošana Kopienas preču zīmes regulas 9. panta 1. punkta otrā teikuma c) apakšpunkta un Preču zīmju tiesību direktīvas 5. panta 2. punkta izpratnē, ja

- individuālā preču zīmei ir reputācija tikai kā –pirmajā jautājumā aprakstītajam – testa zīmogam un
- trešā persona individuālo preču zīmi izmanto kā testa zīmogu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2008, L 299, 25. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. decembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és
Munkügyi Bíróság (Ungārija) – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Lieta C-691/17)

(2018/C 112/18)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: PORR Építési Kft.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Direktīvā 2006/112/EK⁽¹⁾ noteiktais, konkrēti samērīguma, nodokļu neitralitātes un efektivitātes principi, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda prakse, ka – lemjot par nodokļa aprēķinu apstākļos, kad nav izvairīšanās no nodokļu maksāšanas – tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, kuras ir izmantojamas, pamatojoties uz atbilstoši parastajai taksācijas kārtībai izdotu PVN rēķinu, dalībvalsts nodokļu iestāde liedz tāpēc, ka attiecīgā darījuma rēķins esot bijis jānoformē atbilstoši apgrieztās maksāšanas kārtībai, taču pirms šā tiesību uz nodokļa atskaitīšanu atteikuma nenodrošinājusi, ka tiek

— izvērtēts, vai rēķina izsniedzējs spēj atmaksāt rēķina saņēmējam kļūdaini samaksātā PVN summu, un

— izvērtēts, vai rēķina izsniedzējs var likumīgi (valsts tiesiskā regulējuma ietvaros) šo rēķinu labot, tādējādi panākot, lai nodokļu iestāde atmaksā nodokli, ko tas samaksājis kļūdaini?

2) Vai Direktīvā 2006/112/EK noteiktais, konkrēti samērīguma, nodokļu neitralitātes un efektivitātes principi, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāda prakse, ka – lemjot par nodokļa aprēķinu – tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, kuras ir izmantojamas, pamatojoties uz atbilstoši parastajai taksācijas kārtībai izdotu PVN rēķinu, dalībvalsts nodokļu iestāde liedz tāpēc, ka attiecīgā darījuma rēķins esot bijis jānoformē atbilstoši apgrieztās maksāšanas kārtībai, taču – lemjot par nodokļa aprēķinu – nenosaka, ka kļūdaini samaksātais nodoklis ir jāatmaksā rēķina saņēmējam, lai arī rēķina izsniedzējs valsts budžetā ir samaksājis rēķinos norādīto PVN summu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 11. decembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Lieta C-697/17)

(2018/C 112/19)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: Telecom Italia SpA

Atbildētājas: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2014/24/ES⁽¹⁾ 28. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz, ka priekšatlasē atlasītiem subjektiem un subjektiem, kuri iesniedz piedāvājumus slēgtā procedūrā, ir jābūt juridiski un ekonomiski pilnībā identiskiem, un vai, konkrētāk, šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka tā aizliedz līgumu, kas noslēgts starp holdingiem, kuri kontrolē divus priekšatlasē atlasītos subjektus laikposmā starp priekšatlasī un piedāvājumu iesniegšanu, ja: a) šī līguma priekšmets un (tostarp) sekas ir viena no priekšatlasē atlasītiem uzņēmumiem apvienošana, pievienojot to citam uzņēmumam (turklāt darījumu ir atļāvusi Eiropas Komisija); b) apvienošanās darījuma sekas iestājas pēc tam, kad pārņemtais uzņēmums ir iesniedzis piedāvājumu (šī iemesla dēļ piedāvājuma iesniegšanas brīdī tā sastāvs nav mainījies, salīdzinot ar sastāvu priekšatlasē laikā); c) vēlāk pievienotais uzņēmums (kura sastāvs nebija mainījies piedāvājumu iesniegšanas termiņa beigu dienā) tomēr ir nolēmis nepiedalīties slēgtajā procedūrā, visticamāk, īstenojot līguma programmu, kas ir noteikta līgumā starp holdingiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 14. decembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico e a.*

(Lieta C-702/17)

(2018/C 112/20)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Unareti SpA*

Atbildētāji: *Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie un Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali*

Prejudiciālais jautājums

It īpaši Tiesai tiek lūgts noteikt, vai minētajiem principiem un tiesību normām ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā iepriekš aprakstītais, kurā ir paredzēts ar atpakaļejošu spēku piemērot kritērijus kompensāciju, kas pienākas bijušajiem koncesionāriem, apjoma noteikšanai, ietekmējot agrāk izveidotās līgumiskās attiecības, vai tomēr šādu piemērošanu, ņemot vērā arī samērīguma principu, attaisno vajadzība aizsargāt citas – Eiropas mēroga – sabiedriskās intereses, kuras ir saistītas ar vajadzību ļaut labāk aizsargāt atsaucē tirgus konkurences struktūru, kā arī vienlaikus labāk aizsargāt pakalpojuma saņēmējus, kas netieši varētu ciest kaitējumu no sekām, kuras rada apstākļi, ka varētu tikt palielinātas bijušajiem koncesionāriem pienākošās summas.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 18. decembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2017. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-435/15 *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd*/Eiropas Komisija

(Lieta C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieces

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Otra lietas dalībniece: *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-435/15 *Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd*/Komisija, noraidīt pirmajā instancē celto prasību un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

vai, pakārtoti,

— nodot lietu atpakaļ izskatīšanā Vispārējai tiesai un atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas iesniegtā apelācijas sūdzība ir par Vispārējās tiesas 2017. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-435/15. Šajā spriedumā Vispārējā tiesa, ciktāl tas attiecas uz *Kolachi Raj*, atcēla Komisijas Īstenošanas Regulu (ES) 2015/776⁽¹⁾ (2015. gada 18. maijs), ar ko galīgo antidempinga maksājumu, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 502/2013 noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes velosipēdu importam, attiecinā uz tādu velosipēdu importu, kas nosūtīti no Kambodžas, Pakistānas un Filipīnām, neatkarīgi no tā, vai šiem velosipēdiem ir deklarēta Kambodžas, Pakistānas un Filipīnu izcelsme.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam Komisija ir izvirzījusi vienu apelācijas pamatu.

Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi antidempinga pamatregulas 13. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Pirmkārt, pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi izcelsmes noteikumus, piemērodama Pamatregulas 13. pantu un interpretējuma tās 13. panta 2. punkta b) apakšpunktā ietverto jēdzienu “no”. Otrkārt, Vispārējā tiesa ir kļūdaini ierobežojusi pierādījumus, kurus Komisija var izmantot, lai pierādītu ka daļas ir “no” valsts, kam piemēro antidempinga pasākumus. Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas izvēlēta interpretācija neatbilst Pamatregulas 13. panta tekstam, kontekstam un mērķim, ne arī Tiesas judikatūrai attiecībā uz pretapiešanas pasākumiem.

⁽¹⁾ OV 2015, L 122, 4. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. decembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – CCC – *Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio*

(Lieta C-710/17)

(2018/C 112/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājs: CCC – *Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa*

Atbildētāja: *Comune di Tarvisio*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar 2004. gada 31. marta Direktīvas [2004/18/EK]⁽¹⁾ 48. pantu ir saderīga tāda norma kā 2006. gada 16. aprīļa Leģislatīvā dekrēta Nr. 163 53. panta 3. punkts, kas ļauj piedalīties uzņēmumam ar “norādītu” projektētāju, kurš savukārt nevar izmantot trešo personu spējas, jo nav pretendents?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. decembrī iesniedza *Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia* (Itālija) – *EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso*

(Lieta C-712/17)

(2018/C 112/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *EN.SA. Srl*

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso*

Prejudiciālie jautājumi

Vai gadījumā, ja darījumi tika atzīti par neeksistējošiem, nav radījuši zaudējumus Valsts kasei un nav devuši nodokļa maksātājam nekādas nodokļa priekšrocības, valsts tiesiskais regulējums, kas izriet, piemērojot Republikas Prezidenta 1972. gada 26. oktobra Dekrēta Nr. 633 19. pantu (Atskaitījums) un 21. panta 7. punktu (Darījumu rēķini) un 1997. gada 18. decembra Leģislatīvā Dekrēta Nr. 471 6. panta 6. punktu (Ar darījumu dokumentāciju, reģistrāciju un identifikāciju saistīto pienākumu pārkāpums), atbilst Tiesas izstrādātajiem Kopienų principiem PVN jomā, ja valsts tiesību normu vienlaicīga piemērošana paredz:

- atkārtotu tā nodokļa neatskaitāmību, ko cesionārs ir samaksājis par pirkumiem katrā apstrīdētā darījumā, kas attiecas uz to pašu subjektu un to pašu nodokļa bāzi;
- nodokļa piemērošanu un cedenta pienākumu samaksāt nodokli (un aizliegumu atgūt samaksāto summu) par attiecīgiem spekulatīviem pārdošanas darījumiem, kas arī tika atzīti par neeksistējošiem;
- soda, kas ir vienāds ar to par pirkumiem samaksātā nodokļa summu, kura tika atzīta par neatskaitāmu, piemērošanu?

Prasība, kas celta 2017. gada 21. decembrī – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-715/17)

(2018/C 112/24)

*Tiesvedības valoda – poļu***Lietas dalībnieki***Prasītāja:* Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils)*Atbildētāja:* Polijas Republika**Prasītājas prasījumi**

- atzīt, ka, regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem nenorādot, cik pieteikuma iesniedzēju pēc 2016. gada 16. marta var ātri pārcelt uz tās teritoriju, Polijas Republika nav izpildījusi Padomes Lēmuma (ES) 2015/1523 5. panta 2. punktā un Padomes Lēmuma (ES) 2015/1601 5. panta 2. punktā paredzētos pienākumus, un tādējādi arī citus pienākumus attiecībā uz šo abu minēto Padomes lēmumu 5. panta 4.–11. punktos paredzēto pārcelšanu;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pagaidu ārkārtas pārcelšanas programma tika pieņemta ar diviem 2015. gada septembrī pieņemtiem Padomes lēmumiem, proti, Padomes Lēmumu (ES) 2015/1523 ⁽¹⁾ un Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601 ⁽²⁾, pamatojoties uz kuriem, dalībvalstis apņēmas no Itālijas un Grieķijas pārcelt personas, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība.

Ar Padomes lēmumiem dalībvalstīm ir uzlikts pienākums ik pēc trim mēnešiem piedāvāt vietas pārcelšanai, lai nodrošinātu ātru un strukturētu pārcelšanas procesu. Lai gan gandrīz visas pārējās valstis veica pasākumus, lai izpildītu savas saistības šajā jomā, Polijas Republika nav veikusi nevienu pārcelšanu un kopš 2015. gada decembra nav piedāvājusi pārcelšanai nekādas jaunas vietas.

2017. gada 16. jūnijā Komisija pret Polijas Republiku sāka pienākumu neizpildes procedūru.

Uzskatīdama, ka šīs dalībvalsts atbilde nav apmierinoša, Komisija nolēma pāriet pie nākamā pienākumu neizpildes procedūras posma un 2017. gada 26. jūlijā Polijas Republikai nosūtīja argumentētu atzinumu.

Uzskatīdama, ka arī atbilde uz argumentēto atzinumu nav apmierinoša, Eiropas Komisija nolēma Eiropas Savienības Tiesā celt prasību pret Polijas Republiku par juridisko pienākumu attiecībā uz pārcelšanu neizpildi.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV 2015, L 239, 146. lpp).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV 2015, L 248, 80. lpp).

Prasība, kas celta 2017. gada 22. decembrī – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-718/17)

(2018/C 112/25)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Tokár un G. Wils)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi Padomes Lēmuma (ES) 2015/1601 5. panta 2. punktā paredzētos pienākumus, regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem nenorādot, cik pieteikuma iesniedzēju var ātri pārceļt uz tās teritoriju, un tādējādi nav izpildījusi arī citus ar pārceļšanu saistītos pienākumus, kas paredzēti šī paša lēmuma 5. panta 4.–11. punktā;
- piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar diviem 2015. gada septembrī pieņemtiem lēmumiem, proti, Padomes Lēmumu (ES) 2015/1523⁽¹⁾ un Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601⁽²⁾ tika pieņemta pagaidu ārkārtas pārceļšanas programma, kuras ietvaros dalībvalstis apņēmas no Itālijas un Grieķijas pārceļt personas, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība.

Ar šiem Padomes lēmumiem dalībvalstīm ir uzlikts pienākums ik pēc trim mēnešiem piedāvāt pieejamās vietas pārceļšanai, tādējādi nodrošinot ātru un strukturētu pārceļšanas procesu. Lai gan gandrīz visas dalībvalstis veica pārceļšanu un uzņēmas pienākumus šajā jomā, Ungārija kopš pārceļšanas programmas sākuma nav veikusi nevienu šādu pasākumu.

2017. gada 16. jūnijā Komisija pret Ungāriju sāka pienākumu neizpildes procedūru saistībā ar Padomes Lēmumu (ES) 2015/1601.

Uzskatīdama, ka Ungārijas atbilde nav apmierinoša, Komisija pārgāja pie nākamā pienākumu neizpildes procedūras posma un 2017. gada 26. jūlijā Ungārijai nosūtīja argumentētu atzinumu.

Uzskatīdama, ka arī atbilde uz argumentēto atzinumu nav apmierinoša, Komisija nolēma Eiropas Savienības Tiesā celt prasību, lūdzot atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi tai saistībā ar pārceļšanu uzliktos pienākumus.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV 2015, L 239, 146. lpp).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā (OV 2015, L 248, 80. lpp).

Prasība, kas celta 2017. gada 22. decembrī – Eiropas Komisija/Čehijas Republika

(Lieta C-719/17)

(2018/C 112/26)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Z. Malušková un G. Wils)

Atbildētāja: Čehijas Republika

Prasītājas prasījumi

1. atzīt, ka, regulāri un vismaz ik pēc trim mēnešiem nenorādot, cik pieteikuma iesniedzēju var ātri pārcelt uz tās teritoriju, Čehijas Republika nav izpildījusi Padomes Lēmuma (ES) 2015/1523 (2015. gada 14. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā ⁽¹⁾, 5. panta 2. punktā un Padomes Lēmuma (ES) 2015/1601 (2015. gada 22. septembris), ar ko nosaka pagaidu pasākumus starptautiskās aizsardzības jomā Itālijas un Grieķijas labā ⁽²⁾, 5. panta 2. punktā paredzētos pienākumus un tādējādi arī citus ar pārcelšanu saistītos pienākumus, kas paredzēti abu šo Padomes lēmumu 5. panta 4.–11. punktā;
2. piespriet Čehijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2015. gada septembrī Padome ar diviem lēmumiem, proti, Lēmumu (ES) 2015/1523 un Lēmumu (ES) 2015/1601 pieņēma pagaidu ārkārtas pārcelšanas programmu, pamatojoties uz kuru, dalībvalstis arņēmās no Itālijas un Grieķijas pārcelt personas, kurām nepārprotami nepieciešama starptautiska aizsardzība.

Ar šiem Padomes lēmumiem dalībvalstīm ir uzlikts pienākums ik pēc trim mēnešiem piedāvāt pieejamās vietas pārcelšanai, lai nodrošinātu ātru un strukturētu pārcelšanas procesu. Lai gan gandrīz visas valstis veica pārcelšanu un uzņēmas pienākumus šajā jomā, Čehijas Republika kopš 2016. gada augusta nav veikusi nevienu pārcelšanu un šobrīd vairāk kā gadu nav piedāvājusi nekādas jaunas vietas.

2017. gada 15. jūnijā Komisija pret Čehijas Republiku sāka pienākumu neizpildes procedūru.

Čehijas Republikas atbilde netika uzskatīta par apmierinošu, un tādējādi Komisija nolēma pāriet pie nākamā procedūras posma, proti, 2017. gada 26. jūlijā pieņemt argumentētu atzinumu.

Atbilde uz argumentēto atzinumu netika uzskatīta par apmierinošu, un tādējādi Komisija nolēma Eiropas Savienības Tiesā celt prasību pret Čehijas Republiku par pienākumu attiecībā uz pārcelšanu neizpildi.

⁽¹⁾ OV 2015, L 239, 146. lpp.

⁽²⁾ OV 2015, L 248, 80. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 24. decembrī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2017. gada 13. oktobra spriedumu lietā T-572/16 Brouillard/Komisija

(Lieta C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Mihaylova, G. Gattinara)

Otrs lietas dalībnieks: Alain Laurent Brouillard

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 13. oktobra spriedumu Brouillard/Komisija (T-572/16);
- noraidīt prasību pirmajā instancē;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā un sagrozīšanu. Šis pamats sastāv no trim daļām un attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 36., 39., 43.–56., 62. un 63. punktu.

Pirmajā daļā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa, interpretējot paziņojumu par konkursu, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Pārsūdzētā sprieduma 36., 45., 47.–56. punktā tā esot kļūdaini uzskatījusi, pirmkārt, ka apzīmētājs “pabeigta” vārdu savienojumā “pabeigta juridiskā izglītība” paziņojumā par konkursu neattiecas uz vajadzīgā diploma saturu, un, otrkārt, ka vārds “atbilst” vārdu salikumā “diploms, kas atbilst minimālam prasmju līmenim” attiecas nevis uz diplomu, bet uz izglītību. Tāpat Komisija uzskata, ka sistēmiskās un teleoloģiskās interpretācijas rezultātā nekādi netiek apstiprināti Vispārējās tiesas secinājumi, jo dalības konkursā nosacījumi esot interpretējami amata uzdevumu apraksta gaismā, kas atbilstoši paziņojuma par konkursu I pielikumam ir tulkošanas uzdevumi, kas jāveic “augsti kvalificētiem diplomātiem juristiem”.

Otrajā daļā Komisija apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 46.–49., 52. un 53. punktā veiktajā Civildienesta noteikumu 5. panta 3. punkta c) daļas i) punkta interpretācijā esot pieļauta kļūdu tiesību piemērošanā. Komisija uzskata, ka šim Civildienesta noteikumam nav nekādas nozīmes darbā pieņemšanas procedūrā un ka tas it īpaši neliedz administrācijai, nosakot paziņojuma par konkursu saturu, paredzēt dalības nosacījumus, kas ir stingrāki nekā šajā tiesību normā paredzētie. Pretēji tam, ko konstatējusi Vispārējā tiesa, paziņojums par konkursu neesot interpretējams šī Civildienesta noteikuma gaismā.

Trešajā daļā Komisija norāda, ka esot ticis sagrozīts Puatjē Universitātes profesionālā maģistra diploma un prasītāja pirmajā instancē kandidatūras pieteikuma saturs. Komisija uzskata, ka no šiem diviem pierādījumiem acīmredzami izriet, ka prasītājam nav diploma, kas apliecinātu *master 2* tiesībās iegūšanu pēc piecu gadu studiju pabeigšanas, kā prasīts paziņojumā par konkursu. Tādēļ Vispārējās tiesas konstatējumi pārsūdzētā sprieduma 39., 43., 44. un 52.–54. punktā esot kļūdaini.

Otrais apelācijas sūdzības pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta, interpretējot noteikumus par konkursa atlases komisijas pilnvaru noteikšanu kandidāta diploma pārbaudes veikšanā. Šis otrais pamats, kas attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 37., 52. un 54.–56. punktu, ir vērst uz to, lai apstrīdētu Vispārējās tiesas argumentāciju, saskaņā ar kuru atlases komisijai esot bijis jāpieņem prasītāja pirmajā instancē diploms, pamatojoties tikai uz valsts tiesību normām, kas reglamentē diplomu izsniegšanu.

Trešais apelācijas sūdzības pamats, kurš attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 39., 44., 47., 48., 52 un 57.–61. punktu, ir par pienākuma norādīt pamatojumu neievērošanu, jo Vispārējā tiesa neesot pietiekami norādījusi, pamatojoties uz kuriem lietas materiālu elementiem, tā uzskatījusi, ka prasītājam pirmajā instancē ir diploms, kas tam ļauj ievērot paziņojumā par konkursu norādītās prasības. Turklāt Vispārējā tiesa esot nonākusi pretrunā, jo vienlaikus apgalvojusi, ka pabeigta juridiskā izglītība un diploms par pabeigtu universitātes izglītību ir divi atšķirīgi kritēriji, bet konstatējusi, ka diploms ir, nenorādot, kurš elements varēja ļaut uzskatīt, ka prasība par pabeigtu juridisko izglītību ir izpildīta. Visbeidzot Vispārējā tiesa neesot pietiekami paskaidrojusi, kādēļ spriedumā lietā T-420/13, kas ir stājies likumīgā spēkā, prasītāja diploms tika noraidīts iepirkuma procedūrā par “līgumtulkotāja” tulkošanas pakalpojumiem Tiesas administrācijai, bet tagad šis pats diploms pamato to, ka šis pats prasītājs var tikt iecelts pastāvīga jurista-lingvista amatā Tiesas tulkošanas dienestos.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. janvārī iesniedza Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgārija) – Bryan Andrew Ker/Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Lieta C-25/18)

(2018/C 112/28)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Okrazhen sad Blagoevgrad

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Bryan Andrew Ker*

Atbildētāji: *Pavlo Postnov, Natalia Postnova*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nepersonificētu tiesisku biedrību, kas izveidotas saskaņā ar likumu, pamatojoties uz tām piederošām noteiktām tiesībām uz īpašumu, lēmumi, kuri ir pieņemti ar to biedru vairākumu, taču kuri ir saistoši visiem, arī tiem, kas nav balsojuši, ir uzskatāmi par "līgumiska pienākuma" pamatu, lai noteiktu starptautisko jurisdikciju saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu?
- 2) Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi: vai šādiem lēmumiem ir jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 ⁽²⁾ (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), noteikumi par līgumsaistībām piemērojamo tiesību noteikšanu?
- 3) Gadījumā, ja uz pirmo un otro jautājumu tiek atbildēts noliedzīgi: vai šādiem lēmumiem ir jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 ⁽³⁾ (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II), tiesību normas, un kurš no regulā minētajiem ārpuslīgumiskajiem prasījumu pamatiem ir piemērojams šajā gadījumā?
- 4) Gadījumā, ja uz pirmo vai otro jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai nepersonificētu biedrību lēmumi par izdevumiem saistībā ar ēkas uzturēšanu ir jāuzskata par "pakalpojumu sniegšanas līgumu" Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I), 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē vai par lēmumiem par "lietu tiesībām" vai "nomu vai īri" šīs regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. janvārī iesniedza *Cour du travail de Liège* (Beļģija) – *V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Secorex Integrity ASBL*

(Lieta C-33/18)

(2018/C 112/29)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: *V*

Atbildētāji: *Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Secorex Integrity ASBL*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu ⁽¹⁾ 87. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai persona – kura pirms 2010. gada 1. maija bija uzsākusi gan algotu darbu Luksemburgas Lielhercogistē, gan darbību pašnodarbinātas personas statusā Beļģijā – būtu pakļauta piemērojamiem tiesību aktiem saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004, tai ir jāiesniedz skaidrs pieteikums par to pat tad, ja līdz 2010. gada 1. maijam viņa nebija piesaistīta Beļģijas sociālā nodrošinājuma sistēmai un Beļģijas tiesību aktiem pašnodarbinātu personu sociālā nodrošinājuma jomā ir pakļauta tikai ar atpakaļejošu spēku pēc tam, kad beidzās trīs mēnešu termiņš, kas bija sācies 2010. gada 1. maijā?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši – Regulas Nr. 883/2004 87. panta 8. punktā minētais pieteikums, kas iesniegts iepriekš aprakstītajos apstākļos, padara piemērojamus saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004 kompetentās valsts tiesību aktus ar atpakaļejošu spēku kopš 2010. gada 1. maija?

⁽¹⁾ OV 2004, L 166, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. janvārī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant*

(Lieta C-37/18)

(2018/C 112/30)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Vueling Airlines SA*

Atbildētājs: *Jean-Luc Poignant*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai Eiropas Savienības Tiesas sniegtā interpretācija 2017. gada 27. aprīļa spriedumā *A Rosa Flussschiff* (C-620/15, EU: C:2017:309) par Regulas Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu (EK) Nr. 118/97 ⁽²⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005 ⁽³⁾, 14. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir piemērojama pārkāpumam saistībā ar nelegālo darbu, kurā E 101 sertifikāti tikuši izdoti atbilstoši 1972. gada 21. marta Regulai Nr. 574/72/EK, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai Nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, lai gan situācija atbilda 14. panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktam attiecībā uz darba ņēmējiem, kas veic savu darbu tās dalībvalsts teritorijā, kuras pilsoņi viņi ir un kurā gaisa pārvadājumu uzņēmumam, kas reģistrēts citā dalībvalstī, ir filiāle, un sertifikāta E 101 formulējums, kurā kā darba ņēmēja darba vieta minēta lidosta un kā darba devējs – aviokompānija, ļauj secināt, ka šis sertifikāts iegūts krāpnieciskā ceļā?

- 2) apstiprinošas atbildes gadījumā, vai Eiropas Savienības tiesību pārākuma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj valsts tiesai, kurai atbilstoši valsts tiesībām ir jāpiemēro krimināltiesas *res judicata* spēks pār civiltiesu, izdarīt secinājumus no krimināltiesas sprieduma, kas pasludināts neatbilstoši Eiropas Savienības tiesību normām, civilietā piespriežot darba devējam samaksāt zaudējumu atlīdzību darbiniekam, pamatojoties tikai uz to, ka krimināltiesa ir sodījusi šo darba devēju par nelegālo darbu?

- ⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).
- ⁽²⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 118/97 (1996. gada 2. decembris), ar kuru groza un atjaunina Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, un Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 OV L 28, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 647/2005 (2005. gada 13. aprīlis), ar ko groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, un Padomes Regulu (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka izpildes kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (OV L 117, 1. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 574/72 (1972. gada 21. marts), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā (OV L 74, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. janvārī iesniedza *Conseil d'État* (Beļģija) – *Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale*

(Lieta C-43/18)

(2018/C 112/31)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Compagnie d'entreprises CFE SA*

Atbildētājs: *Région de Bruxelles-Capitale*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai rīkojums, ar kuru dalībvalsts iestāde nosaka īpaši aizsargājama dabas teritoriju saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību ⁽¹⁾, kas ietver aizsardzības mērķus un vispārējus preventīvus normatīva rakstura pasākumus, ir plāns vai programma atbilstoši [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvai 2001/42/EK [(2001. gada 27. jūnijs)] par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽²⁾?
- 2) Precīzāk, vai uz šādu rīkojumu attiecas 3. panta 4. punkts kā uz plānu vai programmu, kurā noteikti pamatprincipi to projektu turpmākās attīstības saskaņošanai, un tādējādi, ievērojot 5. punktu, dalībvalstīm ir jānosaka, vai [rīkojumam] var būt būtiska ietekme uz vidi?
- 3) Vai Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu [plānu un programmu] ietekmes uz vidi novērtējumu 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka uz šo rīkojumu par noteikšanu neattiecas tās 3. panta 4. punkts?;

⁽¹⁾ OV L 206, 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 197, 30 lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 29. janvārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-51/18)**

(2018/C 112/32)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: N. Gossement un B.-R. Killmann)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka, uzliekot pievienotās vērtības nodokli par autoratlīdzību, kas samaksāta mākslas oriģināldarba autoram saskaņā ar tālākpārdošanas tiesībām, Austrijas Republika nav izpildījusi PVN direktīvas 2. pantā paredzētos pienākumus;
2. piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus:

Austrija apliek ar pievienotās vērtības nodokli autoratlīdzību, kas samaksāta mākslas oriģināldarba autoram saskaņā ar tālākpārdošanas tiesībām, kas tika ieviestas Austrijā, transponējot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/84/EK (2001. gada 27. septembris) par tālākpārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram ⁽¹⁾. To darot, Austrija ir pārkāpusi PVN direktīvas 2. pantu.

Tālākpārdošanas tiesību kontekstā starp autoru un pusi, kurai ir jāmaksā, nav pakalpojumu apmaiņas attiecību. Autoratlīdzība, kas jāizmaksā autoram saskaņā ar tālākpārdošanas tiesībām, izriet no likuma, un tā ir veidota tā, ka pārdevējam vai jebkuram citam, kas piedalās tālākpārdošanā, ir jāmaksā autoram atlīdzība, un autoram nav pienākuma veikt jebkāda veida pakalpojumus šajā sakarā. Autora pakalpojums šajā ziņā jau ir ticis sniegts pirms tālākpārdošanas, kad autors savus oriģināldarbus pirmo reizi laida tirgū.

Līdz ar to autoram atbilstoši tālākpārdošanas tiesībām izmaksājamā atlīdzība nav uzskatāma par atlīdzību par autora sniegtajiem pakalpojumiem, bet gan ir balstīta vienīgi uz cenu, kas iegūta tālākpārdošanā un kuras apmēru autors nevar ietekmēt. Autoram ir tiesības uz atlīdzību, nesniedzot jebkādu pakalpojumu, neatkarīgi no tā, vai tā būtu darbība vai bezdarbība, un vai viņš to spēj vai vispār nespēj realizēt. Līdz ar to atlīdzība atbilstoši tālākpārdošanas tiesībām nevar tikt uzskatīta par atlīdzību par preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu PVN direktīvas 2. panta izpratnē.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/84/EK (2001. gada 27. septembris) par tālākpārdošanas tiesībām par labu mākslas oriģināldarba autoram (OV 2001 L 272, 32. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika**(Lieta C-61/18)**

(2018/C 112/33)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka vēlākais līdz 2016. gada 18. septembrim nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/89/ES⁽¹⁾ (2014. gada 23. jūlijs), ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru (OV L 257, 28.08.2014., 135. lpp.), prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot tos Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 15. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu piespriest Bulgārijas Republikai samaksāt kavējuma naudu 14 089,60 EUR apmērā dienā, kas aprēķināta no sprieduma, ar kuru konstatēts, ka Bulgārijas Republika nav izpildījusi pienākumus, pasludināšanas dienas.

Pamati un galvenie argumenti

1. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/89/ES (2014. gada 23. jūlijs), ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru, 15. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2016. gada 18. septembrim. Dalībvalstis tūlīt par tiem informē Komisiju. Ņemot vērā, ka Komisija nav informēta par valsts pasākumiem, ar kuriem transponē direktīvu, tā ir nolēmusi vērsties Tiesā.
2. Prasības pieteikumā Komisija ierosina uzlikt Bulgārijas Republikai kavējuma naudu 14 089,60 EUR apmērā dienā. Kavējuma naudas summu aprēķina, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī kavējuma naudas preventīvo ietekmi un šīs dalībvalsts maksātspēju.

⁽¹⁾ OV 2014, L 257, 135. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-76/18)

(2018/C 112/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kuri ir vajadzīgi, lai valsts tiesībās transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK⁽¹⁾, vai nedarot šos aktus zināmus Komisijai, atbildētāja nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam saistībā ar pienākuma paziņot par direktīvas transponēšanas pasākumiem neizpildi piespriest atbildētājai kavējuma naudu 42 377 EUR apmērā par dienu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2014/25/ES 106. panta 1. punktu dalībvalstīm esot bijis pienākums līdz vēlākais 2016. gada 18. aprīlim veikt vajadzīgos valsts pasākumus, lai valsts tiesības pielāgotu atbilstoši no šīs direktīvas izrietošajām prasībām. Tā kā Austrijas Republika neesot pieņēmusi visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu šo direktīvu, vai neesot tos darījusi zināmus Komisijai, Komisija esot nolēmusi vērsties Tiesā.

Ar savu prasību Komisija lūdz piespriest Austrijas Republikai kavējuma naudu 42 377 EUR apmērā par dienu. Kavējuma naudas apmērs esot aprēķināts, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī atturošo iedarbību, atbilstoši šīs dalībvalsts maksātspējai.

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 243. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-77/18)

(2018/C 112/35)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kuri ir vajadzīgi, lai valsts tiesībās transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/ES ⁽¹⁾, vai nedarot šos aktus zināmus Komisijai, atbildētāja nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam saistībā ar pienākuma paziņot par direktīvas transponēšanas pasākumiem neizpildi piespriest Austrijas Republikai kavējuma naudu 42 377 EUR apmērā par dienu;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2014/24/ES 90. panta 1. punktu dalībvalstīm esot bijis pienākums līdz, vēlākais, 2016. gada 18. aprīlim veikt vajadzīgos valsts pasākumus, lai valsts tiesības pielāgotu atbilstoši no šīs direktīvas izrietošajām prasībām. Tā kā Austrijas Republika neesot pieņēmusi visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu šo direktīvu, vai neesot tos darījusi zināmus Komisijai, Komisija esot nolēmusi vērsties Tiesā.

Ar savu prasību Komisija lūdz piespriest Austrijas Republikai kavējuma naudu 42 377 EUR apmērā par dienu. Kavējuma naudas apmērs esot aprēķināts, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī atturošo iedarbību, atbilstoši šīs dalībvalsts maksātspējai.

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 65. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – Eiropas Komisija/Austrijas Republika**(Lieta C-79/18)**

(2018/C 112/36)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kuri ir vajadzīgi, lai valsts tiesībās transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/23/ES (2014. gada 26. februāris) par koncesijas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu ⁽¹⁾, izņemot 46. un 47. pantu – Vīnes, Štīrijas un Karintijas federālajās zemēs, vai nedarot šos aktus zināmus Komisijai, atbildētāja nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- atbilstoši LESD 260. panta 3. punktam saistībā ar pienākuma paziņot par direktīvas transponēšanas pasākumiem neizpildi piespriest atbildētājai kavējuma naudu 52 972 EUR apmērā par dienu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2014/23/ES 51. panta 1. punktu dalībvalstīm esot bijis pienākums līdz vēlākais 2016. gada 18. aprīlim veikt vajadzīgos valsts pasākumus, lai valsts tiesības pielāgotu atbilstoši no šīs direktīvas izrietošajām prasībām. Tā kā Austrijas Republika neesot pieņēmusi visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu šo direktīvu, vai neesot tos darījusi zināmus Komisijai, Komisija esot nolēmusi vērsties Tiesā.

Ar savu prasību Komisija lūdz piespriest Austrijas Republikai kavējuma naudu 52 972 EUR apmērā par dienu. Kavējuma naudas apmērs esot aprēķināts, ņemot vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu, kā arī atturošo iedarbību, atbilstoši šīs dalībvalsts maksātspējai.

⁽¹⁾ OV 2014, L 94, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – POA/Komisija

(Lieta T-74/16) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Dokumenti saistībā ar nosaukuma reģistrācijas pieteikumu atbilstoši Regulai (ES) Nr. 1151/2012 — Komisijas izdoti dokumenti — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts — Piekļuves atteikums — Pienākums norādīt pamatojumu — Izņēmums saistībā ar lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību — Izņēmums saistībā ar tiesvedības aizsardzību — Tādas pārbaudes apjoms, ko veic iestāde un Savienības tiesa, balstoties uz dalībvalsts izvirzīto iebildumu pamatojumu)

(2018/C 112/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Kipra) (pārstāvis: N. Korogiannakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz un F. Clotuche-Duviewusart)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas ģenerālsēkretāra 2015. gada 7. decembra Lēmumu Ares (2015)5632670, ar kuru tika noraidīts atkārtotais 2015. gada 15. septembra vēstulē ietvertais pieteikums, ar ko prasītāja atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) lūdza piekļuvi dokumentiem, pirmkārt, reģistrācijas pieteikumam CY/PDO/0005/01243 nosaukuma "Halloumi" kā aizsargāta cilmes vietas nosaukuma (ACVN) reģistrācijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (2012. gada 21. novembris) par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV 2012, L 343, 1. lpp.), un, otrkārt, agrākajam pieteikumam CY/PDO/0005/00766 nosaukuma "Halloumi" reģistrācijai kā ACVN.

Rezolutīvā daļa:

1) Prasību noraidīt.

2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 145, 25.4.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – *Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa* (“Vieta”)

(Lieta T-879/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “Vieta” — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Lēmums, kas pieņemts pēc Vispārējās tiesas veiktās iepriekšējā lēmuma atcelšanas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 6. punkts) — Res judicata spēks)

(2018/C 112/38)

Tiesvedības valoda – angļu.

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sony Interactive Entertainment Europe Ltd* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: S. Malynicz, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Marpefa, SL* (Barselona, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 1010/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Sony Computer Entertainment Europe Ltd* un *Marpefa*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 1010/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Sony Computer Entertainment Europe Ltd* un *Marpefa, SL*.
- 2) EUIPO atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 8. februāra spriedums – *Institute for Direct Democracy in Europe/Parlaments*

(Lieta T-118/17) ⁽¹⁾

(Institucionālās tiesības — Eiropas Parlaments — Lēmums, ar kuru politiskam fondam tiek piešķirta subsīdija par 2017. gadu un kurā ir paredzēts priekšfinansējums 33 % apmērā no subsīdijas maksimālās summas, kā arī pienākums sniegt bankas garantiju par priekšfinansējumu — Prasība atcelt tiesību aktu — Apstrīdams tiesību akts — Pieņemamība — Objektivitātes pienākums — Tiesības uz aizstāvību — Finanšu regula — Finanšu regulas īstenošanas noteikumi — Regula (EK) Nr. 2004/2003 — Samērīgums)

(2018/C 112/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: E. Plasschaert un É. Montens, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: C. Burgos un S. Alves)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 12. decembra Lēmumu FINS-2017-28 par subsīdijas piešķiršanu prasītājam, ciktāl ar šo lēmumu ir apturēts minētās subsīdijas maksājums par 2017. finanšu gadu un priekšfinansējums ir ierobežots līdz 33 % no maksimālās subsīdijas summas ar nosacījumu, ka tiek sniegta bankas garantija.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.*

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. janvāra rīkojums – *Campailla*/Eiropas Savienība

(Lieta T-759/16) ⁽¹⁾

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Institucionālās tiesības — Eiropas Savienības atbildība — Vispārējās tiesas un Tiesas pieņemti nolēmumi — Prasība, ko Vispārējā tiesa noraidījusi kā nepieņemamu — Apelācijas sūdzība, kas noraidīta kā nepieņemama pārstāvības neesamības dēļ — Acīmredzami nepieņemama prasība)

(2018/C 112/40)

Tiesvedības valoda: franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Massimo Campailla (Holtz, Luksemburga) (pārstāvis: F. Rollinger, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienība, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji: sākotnēji J. Inghelram un L. Tonini Alabiso, vēlāk J. Inghelram un V. Hanley-Emilsson, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot radies 2011. gada 6. oktobra rīkojuma *Campailla*/Komisija (C-265/11 P, nav publicēts, EU:C:2011:644) dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Massimo Campailla sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 1. februāra rīkojums – ExpressVPN/EUIPO (“EXPRESSVPN”)(Lieta T-265/17) ⁽¹⁾**(Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Grafiska preču zīme “EXPRESSVPN” — Absolūts atteikuma pamats — Prasība grozīt lēmumu — Vienīgais prasījums — Nepieņemamība)**

(2018/C 112/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Menas sala) (pārstāvis: A. Muir Wood, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Ivanauskas)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 16. februāra lēmumu lietā R 1352/2016-5 saistībā ar grafiskas preču zīmes “EXPRESSVPN” starptautisku reģistrāciju, kuru attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1265562.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) ExpressVPN Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 202, 26.6.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 16. janvārī – Grieķijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-14/18)

(2018/C 112/42)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou un E. Chroni)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to no Eiropas Savienības finansējuma ir izslēgti noteikti Grieķijas Republikas izdevumi tiešā atbalsta jomā 2014. pieprasījuma gadā, kas veido 5 % no kopējiem izdevumiem atbalstam ganībām, kura bruto summa ir 18 583 893,42 EUR (neto summa ir 12 482 555,68 EUR);
- piespriest atbildētājai atlīdzināt Grieķijas Republikas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka strīdīgā finanšu korekcija 5 % apmērā attiecībā uz platībatkarīgo atbalstu par ganībām ir piemērota bez pamatojuma, balstīta uz kļūdu faktos un ar to tiek pārkāpts samērīguma princips.

2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta 1. un 2. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību [...] (OV 2013, L 347, 549. lpp.) 53. panta 2. un 3. punkts, lasot tos kopā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu (OV 2014, L 25, 18. lpp.) 12. panta 1.–6. un 8. punkta noteikumiem, kā arī dokumentā V1533097 un Komisijas 2015. gada 8. jūnija Lēmumā C(2015) 3675 *final* noteiktās vadlīnijas. Grieķijas Republika turklāt apgalvo neatļautu divkāršas korekcijas kumulēšanu viena un tā paša pamata dēļ, kā arī samērīguma principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – Lietuvas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta T-19/18)

(2018/C 112/43)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis un A. Dapkuvienė)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

1. Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/2014 (2017. gada 8. novembris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar šo lēmumu Lietuvai piemērota finanšu korekcija 9 745 705,88 EUR apmērā par izdevumiem, kas saistīti ar finansējumu no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai.
2. Atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2017/2014 (2017. gada 8. novembris), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar šo lēmumu Lietuvai piemērota finanšu korekcija 546 351,91 EUR apmērā par izdevumiem, kas saistīti ar finansējumu no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai.
3. Piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

- I. Piemērojot korekciju 9 745 705,88 EUR apmērā par nepilnībām galvenajās kontrolēs, Eiropas Komisija (turpmāk tekstā – "Komisija") esot **pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punktu**, jo, lemjot par neatbilstības nopietnību, pārkāpumu būtību un Eiropas Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu un:
  1. pamatojoties uz nepareizu **Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunkta** interpretāciju, tā nepareizi esot konstatējusi, ka Lietuvā veiktie vērtējumi par pieteicēju atbilstīgumu ir nepietiekami, jo:
    - 1.1. Lietuvas iestāžu veiktās pārbaudes par uzņēmuma saistību un saistīto uzņēmumu vai partneruzņēmumu ārvalstīs neesot bijušas pilnīgas, lai apstiprinātu pieteicējam maža vai vidēja uzņēmuma statusu;
    - 1.2. Lietuvā par riskantiem atzītu projektu uzraudzība, pamatojoties uz aizdomām par mākslīgiem nosacījumiem, neesot efektīva;

2. pamatojoties uz nepareizu **Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 2. punkta d) apakšpunkta** interpretāciju, tā nepareizi esot konstatējusi, ka Lietuvā veikto pārbaužu par izmaksu pamatotību kvalitāte bijusi nepietiekama;
  3. pamatojoties uz nepareizu **Regulas (ES) Nr. 65/2011 26. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 2. punkta** interpretāciju, tā nepareizi esot konstatējusi, ka Lietuvā piemērotā pārbaužu uz vietas sistēma ir nepietiekama;
  4. pamatojoties uz nepareizu **Regulas (ES) Nr. 65/2011 24. panta 2. punkta a) apakšpunkta** interpretāciju, tā nepareizi konstatējusi, ka preces, kas iegādātas vienā no pārbaudītajiem projektiem, galvenokārt tikušas izmantotas citiem, nevis projektā minētajiem mērķiem.
- II. Piemērojot korekciju 546 351,91 EUR apmērā par nepilnībām galvenajās un papildu kontrolēs, Komisija esot **pārkāpusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 2. punktu**, jo, lemjot par neatbilstības nopietnību, pārkāpumu būtību un Eiropas Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu:
1. tā neesot ņēmusi vērā Lietuvas Republikas kompetento iestāžu veiktos aprēķinus attiecībā uz 2014. pieprasījuma gadu par Eiropas Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu, kas ir saistīts ar tādu atkāpi no sodu sistēmas, kura attiecas uz pārkāpumiem saistībā ar dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju un kura nav paredzēta attiecīgajos Savienības tiesību aktos;
  2. tā neesot ņēmusi vērā Lietuvas Republikas kompetento iestāžu veiktos aprēķinus attiecībā uz 2014. pieprasījuma gadu par Eiropas Savienībai nodarīto finansiālo kaitējumu, kas ir saistīts ar pārāk iecietīgu vērtējumu par dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas prasību neievērošanu;
  3. tā, pamatojoties arī uz nepareizu **Regulas (EK) Nr. 1122/2009 51. panta 1. punkta** interpretāciju, esot nepareizi konstatējusi, ka Lietuvā risku analīze neatbilst šai regulai, jo tajā netika ietverti riska faktori saistībā ar dzīvniekiem;
  4. tā, pamatojoties arī uz nepareizu **Regulas (EK) Nr. 1122/2009 84. panta** interpretāciju, esot nepareizi konstatējusi, ka Lietuvā pārbaužu rezultātu monitorings neatbilst šai regulai, jo statistikas dati tika sniegti, neievērojot pilnībā Komisijas veidlapas.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. janvārī – CV/Komisija

(Lieta T-20/18)

(2018/C 112/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: CV (pārstāvis: F. Moyses, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētos 2017. gada 15. marta, 2017. gada 20. marta un 2017. gada 18. oktobra lēmumus;
- piespriest izmaksāt prasītājam summu 1 475 euro apmērā kā materiālu zaudējumu atlīdzību, kam pieskaitāmi likumiskie procenti ar likmi 2,25 %, ko aprēķina no minētās summas izmaksāšanas dienas vai arī no sūdzības iesniegšanas dienas, vai arī no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas, kā arī 1 euro kā kompensāciju par morālo kaitējumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tā administratīvā procesa prettiesiskumu, kas – tai skaitā ārstu komisijā – norisinājās, pirms tika pieņemti apstrīdētie lēmumi, ar kuriem tika noraidīts prasītāja lūgums atzīt viņa slimību par arodslimību un viņam tika uzdots segt noteiktas ārstu komisijas locekļu izmaksas un honorārus.
2. Otrais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko ārsts ir pieļāvis savos ziņojumos.
3. Trešais pamats attiecas uz apstrīdēto lēmumu nepietiekamu pamatojumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – Francija/Komisija

(Lieta T-26/18)

(2018/C 112/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji: *F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères* un *S. Horrenberger*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Francijas valdībai 2017. gada 9. novembrī paziņoto Komisijas 2017. gada 8. novembra Īstenošanas lēmumu C(2017) 7263 *final*, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl tajā:
  - ir iekļauta korekcija 2 246 700 euro apmērā saistībā ar topogrāfisko īpatnību ņemšanu vērā it kā neatbilstoša laba lauksaimniecības un vides stāvokļa (LLVS) ietvaros attiecībā uz sadaļu “Zemes gabalu identifikācijas sistēmā konstatētie trūkumi” par 2013. un 2014. pieprasījumu gadu;
  - iekļauta vienotas likmes korekcija attiecībā uz visām platībām, kurās ietilpst vismaz viens zemes gabals, kas ir kvalificēts kā “noganāms virsājs”, nevis tikai uz zemes gabaliem, kuri ir kvalificēti kā “neatbilstošas platības” (“noganāms virsājs”), par 2013. un 2014. gadu;
  - ir skarts “ELPP-FEADER SIGC – 2014–2020” saistībā ar izmeklēšanu CEB/2016/047 un
  - ir piemērota vienotas likmes korekcija 100 % apmērā Augškorsikas departamentam par 2013. un 2014. pieprasījuma gadu saistībā ar sadaļu “Būtiski nepilnīga kontroles sistēma, Korsika”;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Padomes Regulas Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, 6. panta 1. punkts un III pielikums.

Prasītāja uzskata, ka Komisija ir izdarījusi šādu pārkāpumu, jo tā ir uzskatījusi, ka, pirmkārt, tādi Francijas tiesiskajā regulējumā paredzētie elementi kā klinšainas virsmas, dīķi vai koku puduri neattiecas uz labu lauksaimniecības un vides stāvokli (LLVS), un, otrkārt, ka šie noteikumi liek individuāli aizsargāt katru ainavas elementu un ka līdz ar to šie elementi nevar tikt iekļauti kopējā lauksaimniecības zemes platībā.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka, lai gan strīds attiecas tikai uz zemes gabaliem, kuri ir kvalificēti kā “noganāmi virsāji”, Komisija esot noteikusi korekciju, kas balstās uz kopējo zemes platību tajās lietās, kurās ir iekļauti šādi zemes gabali, ieskaitot arī šo platību daļu, kuras neesot šādi zemes gabali, un katrā ziņā neesot ņēmusi vērā Francijas iestāžu nosūtītos aprēķina elementus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pamatojusies uz datiem, kurus tā ir ieguvusi, pārkāpjot iepriekš minētās Regulas Nr. 73/2009 6. panta 1. punktu un III pielikumu, lai veiktu finanšu korekciju 13 127 243,30 euro apmērā attiecībā uz ELFLA 2014.–2020. gada plānošanas periodu (RDR 3).
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pārkāpts samērīguma princips un pienākums norādīt pamatojumu attiecībā uz sadaļu “Būtiski nepilnīga kontroles sistēma, Korsika” par 2013. un 2014. pieprasījuma gadu, ciktāl Komisija Augškorsikas departamentam ir piemērojusi vienotas likmes korekciju 100 % apmērā.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. janvārī – Planet/Komisija

(Lieta T-29/18)

(2018/C 112/46)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis: V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas noraidošo lēmumu, ar ko tā ir netieši noraidījusi prasītājas lūgumu par piekļuvi iepirkuma dokumentiem projektam *EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4* un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Planet lūdz atcelt Komisijas netiešo lēmumu, ar kuru tā noraidīja prasītājas lūgumu par piekļuvi dokumentiem atbilstīgi Regulai Nr. 1049/2001 attiecībā uz iepirkuma procedūru Nr. *EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4*.

Planet apgalvo, ka Komisijas netiešais noraidošais lēmums ir jāatceļ, jo tam nav pamatojuma, kas atbilstīgi LESD 296. pantam Savienības tiesībās ir obligāts un kas ir būtiska formas prasība Savienības tiesību aktiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. janvārī – Izuzquiza un Semsrott/Frontex

(Lieta T-31/18)

(2018/C 112/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Luisa Izuzquiza (Madrīde, Spānija) un Arne Semsrott (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: S. Hilbrans un R. Callsen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt *Frontex* 2017. gada 10. novembra lēmumu (ref. CGO/LAU/18911 c/2017), ar ko prasītājiem tika atteikta piekļuve informācijai par katra kuģa, – kuru *Frontex* ir izmantojusi Vidusjūras centrālajā daļā operācijā “*Triton*” laikposmā no 2017. gada 1. jūnija līdz 30. augustam, ieskaitot, – nosaukumu, piederības valsti un tipu;
- uzdot atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājiem, tostarp izdevumus, kas radušies jebkurai personai, kas iestājusies lietā pat gadījumā, ja prasība tiek noraidīta.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi Regulu (EK) Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, individuāli nepārbaudot katru no pieprasītajiem dokumentiem, lai noskaidrotu, vai izvirzītais izņēmums ir piemērojams.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi šīs regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, kas attiecas uz valsts drošību, jo iemesli, ar ko tika pamatota šī izņēmuma piemērošana, būtībā esot balstīti uz kļūdainiem faktiem – operācijā izmantotos kuģus nevarot izsekot publiski pieejamā veidā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi šīs regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, kas attiecas uz valsts drošību, jo iemeslos, ar ko tika pamatota šī izņēmuma piemērošana, neesot ņemts vērā apstākļi, ka prasītāju lūgums sniegt informāciju attiecās uz pagātnē izmantotiem kuģiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi šīs regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu, kas attiecas uz valsts drošību, jo atbildētāja neesot ņēmusi vērā un neesot sniegusi atbildi uz prasītāju izvirzīto argumentu, ka *Twitter* vietnē jau ir publicēta daļa no pieprasītās informācijas par dažiem kopīgajā operācijā “*Triton*” 2017. gadā izmantotajiem kuģiem, un ka ir arī publicēta līdzīga informācija par kopīgajā operācijā “*Triton*” 2016. gadā izmantotajiem kuģiem.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi šīs regulas 4. panta 6. punktu, jo, pat, ja izrādītos, ka pastāv faktiski neesošais risks attiecībā uz noziedzīgu tīklu izvairīšanos no robežu uzraudzības, ar to varot attaisnot tikai atteikumu sniegt informāciju par izmantoto kuģu nosaukumu, un nevis par to veidu un piederības valsti.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka *Frontex* esot pārkāpusi šīs regulas 4. panta 6. punktu, jo, neņemot vērā, ka informācija par dažiem kuģiem jau ir bijusi publicēta, tā neizsvēra iespēju garantēt daļēju piekļuvi pieprasītajai informācijai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 23. janvārī – *Pracsis un Conceptexpo Project*/Komisija un EACEA

(Lieta T-33/18)

(2018/C 112/48)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Pracsis SPRL* (Brisele, Beļģija) un *Conceptexpo Project* (Wavre, Beļģija) (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Komisija un Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildaģentūra

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdētos lēmumus, ciktāl ar tiem *Cecoforma* tika izraudzīts par pamatlīguma slēgšanas tiesību saņēmēju iepirkumā *EACEA/2017/01*, kā arī *EACEA* un *Cecoforma* parakstīto līgumu;
- piespriest Eiropas Komisijai un *EACEA* solidāri samaksāt prasītājiem vienu miljonu euro;
- piespriest atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips un pārskatāmības pienākums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, kas esot pārkāptas tiesības tikt uzklautiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu un pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

Prasība, kas celta 2018. gada 25. janvārī – VF/ECB

(Lieta T-39/18)

(2018/C 112/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VF (pārstāvji: L. Levi un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt pārskatīto prasītāja novērtējuma ziņojumu par 2016. gadu un atcelt 2017. gada 24. maija ikgadējo atalgojuma un piemaksu pārskatīšanu ("ASBR"), kas tika paziņots tajā pašā dienā;
- atcelt ECB 2017. gada 13. septembra lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītāja lūgums administratīvi pārskatīt viņa pārskatīto novērtējuma ziņojumu par 2016. gadu un ASBR;
- atcelt ECB 2017. gada 20. decembra lēmumu, kuru prasītājam paziņoja 2017. gada 21. decembrī, un ar ko tika noraidīta prasītāja sūdzības procedūra par viņa pārskatīto novērtējuma ziņojumu par 2016. gadu un ASBR;
- atcelt 2017. gada 6. marta lēmumu par prasītāja līguma nepārveidošanu;
- atcelt ECB 2017. gada 4. jūlija lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītāja lūgums administratīvi pārskatīt lēmumu par prasītāja līguma nepārveidošanu;
- atcelt ECB 2017. gada 15. novembra lēmumu, kuru prasītājam paziņoja 2017. gada 21. novembrī, un ar ko tika noraidīta prasītāja sūdzības procedūra par viņa līguma nepārveidošanu;
- piespriest atbildētājam kompensēt prasītājam radīto materiālo un morālo kaitējumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājam radušies šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

1. Saistībā ar lēmumu par līguma nepārveidošanu:

- Iebilde par prettiesisku pārveidošanas politiku – ECB personāla nodarbināšanas kārtības (“Nodarbināšanas kārtība”) 10. panta c) punkta pārkāpums un Civildienesta noteikumu (“CN”) 2.0. panta pārkāpums, kā arī tiesību normu hierarhijas neievērošana.
- Iebilde par prettiesiskumu – ar Nodarbināšanas kārtības 10. panta c) punktu un CN 2.0. pantu tiekot pārkāpta Direktīva 1999/70/EK⁽¹⁾ (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku un EAK, UNICE un CEEP noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku preambulas 6. apsvērums.
- Lēmuma par līguma nepārveidošanu pamatā esot prettiesiski novērtējuma un ASBR lēmumi.

2. Saistībā ar novērtējumu:

- Procesuāls pārkāpums un dialoga trūkums.
- Pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, labas pārvaldības principa un rūpības pienākuma neievērošana un informācijas neesamība.
- Acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

3. Saistībā ar ASBR lēmumu:

- Iebilde par prettiesiskām ASBR pamatnostādņēm, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums.
- Pietiekoša paskaidrojuma trūkums saistībā ar prasītāja atalgojuma piešķiršanas priekšvēsturi, pārskatāmības trūkums un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.
- Acīmredzama kļūda vērtējumā.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43.lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 30. janvārī – Teollisuuden Voima/Komisija

(Lieta T-52/18)

(2018/C 112/50)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Somija) (pārstāvji: M. Powell, solicitor, Y. Utzschneider un K. Struckmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 29. maija lēmumu C(2017) 3777 final, ar ko koncentrācija, kas saistīta ar to, ka EDF iegūst New NP, tika atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (Lieta COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (OV 2017, C 377, 5. lpp.), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājai šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas acīmredzamas kļūdas lēmumā ietvertajā vērtējumā par produktu tirgus definīciju kodoldegvielas agregātu produktiem.
  - Šo kļūdu rezultātā apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini secināts, ka augstspiediena ūdens reaktora tipa degvielas agregātu tirgū nepastāvošs tirgus Eiropas augstspiediena ūdens reaktora tipa degvielas agregātiem. Minēto tirgus definīcijas kļūdu dēļ apstrīdētajā lēmumā neesot ņemtas vērā sekas, kādas EDF pārņemot *Areva Grupas* kodolreaktora uzņēmējdarbību (turpmāk tekstā – “darījums”) radīsies šaurākam attiecīgā produkta tirgum.
  - Turklāt plašākā augstspiediena ūdens reaktora tipa degvielas agregātu tirgus izvērtējumā pēc būtības esot pieļautas papildu kļūdas vērtējumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas acīmredzamas kļūdas lēmumā ietvertajā vērtējumā par atomenerģijas pakalpojumu produktu tirgus definīciju.
  - Šo kļūdu rezultātā apstrīdētajā lēmumā esot kļūdaini secināts, ka atomenerģijas pakalpojumu – pašreizējā kodolreaktora apsildes sistēmu tirgū nepastāvošs atomenerģijas pakalpojumu produktu tirgus attiecībā uz Eiropas augstspiediena ūdens reaktora tipa kodolreaktora apsildes sistēmām. Minēto tirgus definīcijas kļūdu dēļ apstrīdētajā lēmumā neesot ņemts vērā, kā darījums ietekmēs šaurāku attiecīgā produkta tirgu.
  - Turklāt plašākā pašreizējā kodolreaktora apsildes sistēmu tirgus izvērtējumā pēc būtības esot pieļautas papildu kļūdas vērtējumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas acīmredzamas kļūdas lēmumā ietvertajā vērtējumā par pakārtotā elektroenerģijas ražošanas un vairumtirdzniecības tirgus ģeogrāfiskā tirgus definīciju.

Ar šo kļūdaino ģeogrāfiskā tirgus definīciju esot pieļautas papildu kļūdas darījuma ietekmes vērtējumā.

Prasība, kas celta 2018. gada 31. janvārī – Vācija/Komisija

(Lieta T-53/18)

(2018/C 112/51)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un J. Möller un M. Winkelmüller, F. van Schewick un M. Kottmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1995 (2017. gada 6. novembris) par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 13341:2005 + A1:2011 “Stacionāras termoplastiskās plastmasas tvertnes sadzīves krāšņu kurināmo, petrolejas un dīzeļdegvielas uzglabāšanai virszemē” *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saglabātu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 288, 36. lpp.),
- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1996 (2017. gada 6. novembris) par to, lai atsauci uz saskaņoto standartu EN 12285–2:2005 “Darbnīcā izgatavotas tērauda tvertnes” *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* saglabātu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 305/2011 (OV 2017, L 288, 39. lpp.), kā arī
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: pienākuma norādīt pamatojumu neievērošana

Ar pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajos lēmumos nav ievērots LESD 296. panta 2. punktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu. Apstrīdētajos lēmumos neesot pausta nostāja par – atbilstoši Regulas (ES) Nr. 305/2011 ⁽¹⁾ 18. panta 1. punktam – centrālo jautājumu, vai attiecīgās saskaņotās normas atbilst attiecīgajam mandātam un vai saskaņā ar šīm normām var tikt nodrošināta būvēm piemērojamo pamatprasību ievērošana. Rezultātā nedz prasītāja, nedz Vispārēja tiesa nevarot spriest, uz kādiem būtiskajiem tiesiskajiem un faktiskajiem apsvērumiem atbildētāja ir balstījies.

2. Otrais pamats: Regulas (ES) Nr. 305/2011 materiāltiesisko noteikumu pārkāpums

- Pirmkārt, apstrīdētie lēmumi esot pretrunā Regulas (ES) Nr. 305/2011 17. panta 5. punkta pirmajai un otrajai daļai. Pretēji minētajām normām atbildētāja neesot pārbaudījusi, ciktāl attiecīgās saskaņotās normas atbilst attiecīgajiem mandātiem. Rezultātā tā neesot pamanījusi, ka šāda atbilde faktiski nepastāv.
- Otrkārt, apstrīdētie lēmumi esot pretrunā Regulas (ES) Nr. 305/2011 18. panta 2. punktam kopsakarā ar 3. panta 1. un 2. punktu, kā arī 17. panta 3. punkta pirmajai daļai. Atbildētāja neesot ņēmusi vērā, ka apstrīdētajās saskaņotajās normās nav iekļauti procesi un kritēriji, lai novērtētu tvertņu ekspluatāciju saistībā ar mehāniskās stiprības un stabilitātes, kā arī izturības un nestspējas būtiskajiem raksturlielumiem attiecībā uz normu piemērošanas jomā esošo lietošanu zemestrīču un plūdu apgabalos, un ka tādējādi tās ir nepilnīgas attiecībā uz trim būvizstrādājuma būtiskajiem raksturlielumiem un līdz ar to apdraud būvēm piemērojamo pamatprasību ievērošanu.
- Treškārt, atbildētāja esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, jo tā pretrunā Regulas (ES) Nr. 305/2011 18. panta 2. punktam kā nepieņemamu ir noraidījusi prasītājas pieprasīto attiecīgas atrunas pievienošanu, publicējot apstrīdēto saskaņoto normu atsauces.
- Visbeidzot, atbildētāja, izdodot apstrīdētos aktus, esot pieļāvusi vēl vienu kļūdu vērtējumā, jo tā ir noraidījusi prasītājas pakārtoti lūgto attiecīgo normu atsauču svītrošanu no *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša*, norādot uz Komisijas ieskatā pastāvošu ierobežošanas un aizliegšanas iespēju attiecībā uz dalībvalstīm.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV 2011, L 88, 5. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 2. februārī – *Mahr/EUIPO – Especialidades Vira* (“Xocolat”)

(Lieta T-58/18)

(2018/C 112/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Ramona Mahr* (Vīne, Austrija) (pārstāvis: *T. Rohracher*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Especialidades Vira, SL* (*Martorell*, Spānija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Xocolat” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 335 574

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 6. novembra lēmums lietā R 541/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 1001/2017 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 5. februārī – Endoceutics/EUIPO – Merck (“FEMIVIA”)

(Lieta T-59/18)

(2018/C 112/53)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Endoceutics, Inc. (Kvebeka, Kvebeka, Kanāda) (pārstāvji: M. Wahlin, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Merck KGaA (Darmstadt, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “FEMIVIA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 148 986

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 27. novembra lēmums lietā R 280/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas izdevumus EUIPO un tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Izvirzītais pamats

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 5. februārī – Probelte/Komisija

(Lieta T-67/18)

(2018/C 112/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Probelte, SA (Murcia, Spānija) (pārstāvji: C. Mereu un S. Saez Moreno, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/2065 (2017. gada 13. novembris), ar ko apliecina Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011 noteiktos darbīgās vielas 8-hidroksihinolīna apstiprināšanas nosacījumus un attiecībā uz darbīgās vielas 8-hidroksihinolīna iekļaušanu aizstājamo vielu sarakstā groza Īstenošanas regulu (ES) 2015/408 ⁽¹⁾ ("apstrīdētais lēmums), un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja uzskata, ka atbildētāja, pieņemot apstrīdēto lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītājas lūgumus grozīt darbīgās vielas 8-hidroksihinolīna apstiprināšanas nosacījumus un šī viela tika iekļauta aizstājamo vielu sarakstā, esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesisko palāvību.

Jo īpaši, prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu šādu iemeslu dēļ.

1. Atteikums apmierināt prasītājas lūgumu grozīt darbīgās vielas 8-hidroksihinolīna apstiprināšanas nosacījumus atbilstoši Īstenošanas regulai (ES) Nr. 540/2011 ⁽²⁾.
  - Tiesības uz aizstāvību – atbildētāja neesot salīdzinošā veidā izpētījusi jaunus datus, kurus prasītājai tieši esot bijis atļauts iesniegt 8-hidroksihinolīna grozīšanas procedūras ietvaros saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 ⁽³⁾. Šādi rīkojoties atbildētāja esot liegusi prasītājai īstenot savas tiesības lietderīgi un efektīvi sniegt savu viedokli. Tāpat arī atbildētāja esot iekļāvusi 8-hidroksihinolīna aizstājamo vielu sarakstā, neievērojot prasītājas jauno pārbaužu datus.
  - Tiesiskā palāvība – atbildētāja neesot salīdzinošā veidā izpētījusi jaunus datus, kurus prasītājai tieši esot bijis atļauts iesniegt 8-hidroksihinolīna grozīšanas procedūras ietvaros saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009, lai gan tā esot tieši informējusi prasītāju, ka tas tikšot darīts. Tādējādi atbildētāja esot pārkāpusi prasītājas tiesisko palāvību, ka tās jaunus datus salīdzinošā veidā izpēta visas dalībvalstīs.
  - Acīmredzama kļūda vērtējumā. No zinātniskā viedokļa neesot šaubu, ka datu apjoms nav pietiekams, tāpēc prasītājas iesniegtie dati esot varējuši aizpildīt robu klasifikācijā. Atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemot vērā visas jaunākās zinātnes un tehnikas atziņas par 8-hidroksihinolīna vielu.
2. Īstenošanas regulas (ES) 2015/408 ⁽⁴⁾ grozīšana attiecībā uz vielas iekļaušanu aizstājamo vielu sarakstā.
  - Tiesības uz aizstāvību, tiesisko palāvību un acīmredzama kļūda – Regulas Nr. 1107/2009 II pielikuma 4. punktā noteikto prasību, kādā vielu apstiprina kā aizstājamo vielu, neievērošana – nepiemērošana – atbildētāja neesot veikusi iedarbības izvērtējumu, lai konstatētu, vai uz vielu attiecas II pielikuma 4. punktā noteiktais izņēmums. Šādi rīkojoties, atbildētāja esot pārkāpusi attiecīgos Regulas Nr. 1107/2009 noteikumus, kā arī prasītājas tiesības uz aizstāvību/tiesisko palāvību. Turklāt atbildētāja esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

⁽¹⁾ OV 2017, L 295, 40. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 540/2011 (2011. gada 25. maijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz darbīgo vielu sarakstu (OV 2011, L 153, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/408 (2015. gada 11. marts) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū 80. panta 7. punkta īstenošanu un aizstājamo vielu saraksta izveidošanu (OV 2015, L 67, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 7. februārī – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Pudeles forma)**(Lieta T-68/18)**

(2018/C 112/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki Prasītāja: *Fränkischer Weinbauverband eV*. (Vircburga, Vācija) (pārstāvji: L. Petri un M. Gilch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Pudeles forma) – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 431 281

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 4. decembra lēmums lietā R 413/2017-4

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, celta 2018. gada 5. februārī – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe un CarePool Hannover/Komisija**(Lieta T-69/18)**

(2018/C 112/56)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki Prasītāji: *Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe*, *Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV* (Hanovere, Vācija) un *CarePool Hannover GmbH* (Hanovere) (pārstāvis: T. Unger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāji lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Komisijas 2017. gada 23. novembra Lēmumu C(2017) 7686 *final* par valsts atbalstu SA.42268 (2017/E) – Vācijas valsts atbalsts labklājības uzdevumu veicināšanai un SA.42877 (2017/E) – *Deutschland CarePool Hannover GmbH*, kā arī
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats: procesuālo tiesību pārkāpums

Procedūras noteikumu pārkāpums LESD 263. panta otrās daļas izpratnē izrietot no tā, ka atbildētāja esot nolēmusi, lai gan tai bija nopietnas grūtības novērtēt faktisko un tiesisko stāvokli, nesākt formālo pārbaudes procedūru. It īpaši ilgums, atbildētājas pamatojuma kvalitāte un tās rīcība strīdīgās valsts atbalsta uzraudzības procedūras laikā apstiprinot šīs nopietnās grūtības, novērtējot jautājumu par formālās pārbaudes procedūras sākšanu.

2. Otrais pamats: LESD 296. panta otrajā daļā paredzētā pamatošanas pienākuma neievērošana

Vēl viens procedūras noteikumu pārkāpums izrietot no tā, ka apstrīdētais lēmums esot nepietiekami pamatots un līdz ar to neatbilstot LESD 296. panta otrās daļas prasībām.

3. Trešais pamats: LESD 107. un 108. panta pārkāpums

Tāpat arī esot pārkāpts LESD 107. un 108. pants, jo atbildētāja nepareizi esot pieņēmusi, ka runa ir par esošu pasākumu. Strīdīgais finansējums esot jauni pasākumi, kas atbilstot valsts atbalsta nosacījumiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 7. februārī – *Sonova Holding/EUIPO* (“HEAR THE WORLD”)

(Lieta T-70/18)

(2018/C 112/57)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sonova Holding AG* (Stāfa, Šveice) (pārstāvji: *R. Pansch* un *A. Sabellek*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “HEAR THE WORLD” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 274 426

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2017. gada 21. novembra lēmums lietā R 1645/2017–5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 8. februārī – *Itālija/Komisija*

(Lieta T-71/18)

(2018/C 112/58)

Tiesvedības valoda: itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji: *G. Palmieri*, pārstāvis, un *P. Gentili*, *avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/339/17 – Administratori (AD 7) šādās jomās: 1. Finanšu ekonomika, 2. Makroekonomika, kurš publicēts 2017. gada 16. novembra Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, Nr. 386 A.
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 263., 264. un 266. panta pārkāpums, jo Komisija nav ņēmusi vērā Tiesas spriedumu lietā C-566/10 P un Vispārējās tiesas spriedumu apvienotajās lietās T-124/13 un T-191/13, ar kuriem par prettiesiskiem bija atzīti paziņojumi par konkursu, kuros kā valodas, kuras Savienības atklāto konkursu kandidāti var norādīt kā otro valodu, ir noteiktas vienīgi angļu, franču un vācu valoda.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 342. panta un Regulas (EEK) Nr. 1/58, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV 17, 6.10.1958., 385. lpp.). 1. un 6. panta pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots EKL 12. panta, tagad LESD 18. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, LES 6. panta 3. punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. punkta un 3. panta, Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta, 27. panta 2. punkta un 28. panta f) punkta pārkāpums, jo ar iepriekš minētajiem noteikumiem ir aizliegts, ka attiecībā uz Eiropas Savienības pilsoņiem un pašiem iestāžu ierēdņiem tiek noteikti valodu ierobežojumi, kuri vispārīgi un objektīvi nav paredzēti iestāžu reglamentos, kā norādīts Regulas Nr. 1/58 6. pantā, un kuri līdz šim nav pieņemti, kā arī ir aizliegts noteikt šādus ierobežojumus, ja vien to nepamato īpašas un pamatotas dienesta intereses.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LES 6. panta 3. punkta pārkāpums, ciktāl tajā ir noteikts tiesiskās palāvības aizsardzības princips kā pamattiesība, kura izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota pilnvaru sagrozīšana un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpums šajā lietā, jo Komisija, preventīvi un vispārīgi nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā otrā valoda, faktiski pirms paziņojuma un pieņemšanas nosacījumu posma iepriekš ir pārbaudījusi kandidātu valodu zināšanas, kas bija jāveic konkursa laikā. Tādējādi valodu zināšanas ir noteicošās salīdzinājumā ar profesionālajām zināšanām.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 18. panta un 24. panta 4. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Regulas Nr. 1/58 2. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta pārkāpums, jo, paredzot, ka dalības pieteikumi noteikti ir jāiesniedz angļu, franču vai vācu valodā un ka vienā no šīm valodām EPSO nosūta kandidātiem paziņojumus par konkursa norisi, ir pārkāptas Eiropas Savienības pilsoņu tiesības sazināties ar iestādēm savā dzimtajā valodā un turpinās diskriminācija pret ikvienu pilsoni, kuram nav padziļinātas kādas šīs valodas zināšanas.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta un 28. panta f) punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta un LESD 296. panta 2. punkta (pamatojuma nenorādīšana), kā arī samērīguma principa pārkāpums un faktu sagrozīšana.

Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisijas pamatojums sagroza faktus, jo nav tā, ka attiecīgās trīs valodas ir iestādēs dokumentu tulkošanā visbiežāk izmantotās valodas; tas ir arī nesamērīgs pamattiesības netikt pakļautam diskriminācijai, pamatojoties uz valodu, ierobežojums. Katrā ziņā pastāv mazāk ierobežojošas sistēmas, lai nodrošinātu ātrāku tulkošanu iestādēs.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – *Visi/one/EUIPO – EasyFix* (Informācijas plāksnes transportlīdzekļiem)

(Lieta T-74/18)

(2018/C 112/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Visi/one GmbH* (Remscheid, Vācija) (pārstāvji: *H. Bourree* un *M. Bartz*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *EasyFix GmbH* (Vīne, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: prasītāja

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 1391114-0001

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 4. decembra lēmums lietā R 1424/2016-3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 62. panta otrā teikuma pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 62. panta pirmā teikuma pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 6. februārī – *MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinářská* (“MANUFACTURE PRIM 1949”)

(Lieta T-75/18)

(2018/C 112/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *MPM-Quality v.o.s.* (Frýdek-Místek, Čehijas Republika) (pārstāvis: *M. Kyjovský*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Elton Hodinářská a.s.* (Nové Město nad Metují, Čehijas Republika)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "MANUFACTURE PRIM 1949" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 531 662

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 5. decembra lēmums lietā R 556/2017-4

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 1001/2017 18. un 58. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 1430/2017 10. panta 3. un nākamo punktu un 19. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. februārī – AB Mauri Italy/EUIPO – Lesaffre et Compagnie ("FERMIN")

(Lieta T-78/18)

(2018/C 112/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Itālija) (pārstāvji: B. Brandreth, Barrister, un G. Hussey, Solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Lesaffre et Compagnie (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "FERMIN" – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 999 613

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 4. decembra lēmums apvienotajās lietās R 2027/2016-4 un R 2254/2016-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV